

XXV
ANIVERSARI
S.I.E.* C.E.A.
1961-1986

PRESENTACIÓ

Hom diu que recordar és tornar a viure, i això, en certa manera és el que pretenem amb aquesta modesta publicació que teniu a les mans. Malgrat tot, és prou difícil recollir en uns quants fulls de paper tots els moments, bons i dolents, que s'han succeït al llarg d'aquests vint-i-cinc anys de vida de la nostra S.I.E., però sí pot servir com una mena d'índex, que cadascú pot ampliar segons les pròpies vivències.

Un fet molt evident, i que hom pot constatar en analitzar el curs d'aquests vint-i-cinc anys, és el canvi total sofert per l'espeleologia. Ha canviat gairebé tot, la tècnica, els desplaçaments, l'alimentació, les publicacions, el llenguatge, la ideologia ..., però malgrat tot això continua essent una activitat minoritària, en la qual els nous elements que s'integren tenen l'oportunitat d'heretar l'experiència i coneixements de llurs antecessors gràcies a la tasca de "pal de paller" que realitzen molts grups espeleològics.

És per això, que quan s'arriba a aquesta petita fita de 25 anys d'activitat continuada, cal celebrar-ho, cal recordar tots els més de 200 companys que al llarg del temps hem fet possible aquesta tasca i cal també, el més important, mirar cap al futur, per a què l'espeleologia continuï essent una de les activitats que més honori a tots els que formem el Centre Excursionista Àliga.

- ooo 00 ooo -

- * Editat per la **Secció d'Investigacions Espeleològiques del Centre Excursionista Àliga**
c/ Viladomat, 152 , 08015 - BARCELONA
- * La recopilació de dades i la redacció ha estat realitzada per Josep M.Miñarro amb la col.laboració de Josep M.Victoria, Antoni Ferro i Màrius Folch.
- * Barcelona, octubre del 1986

ANTECEDENTS DE LA S.I.E.

- a) **ELS ANYS TRENTA.**- Al poc temps d'iniciar la seva marxa (1930), el C.E.Àliga compta amb gent que presenta una inquietut per tot allò que hom anomena excursionisme científic. Això es desprèn d'una sèrie d'articles que apareixen des del butlletí nº 28 (novembre 1934), amb el títol : **"Excursionisme!! iNostre ideal! Font de salut i del saber"** ; signats per **Fontargent** (pseudònim del soci Félix Riera i Antón). Aquestes breus notes recullen una sèrie de coves, avencs, fonts, estanys, etc. basades en els treballs de Mn.Font i Sagué, donant-se unes referències d'un bon nombre de cavitats i dels municipis on es troben. Cal fer notar que l'autor sembla que descobreixia els treballs espeleològics més recents, especialment els d'en Rafael Amat i Carreras.
- b) **LA SECCIÓ D'ESCALADA I ESPELEOLOGIA.**- L'any 1951, el soci Miquel Blanquer, interessat per la bibliografia espeleològica, fa un comentari (Butlletí C.E.A. nº 24) sobre el llibre d'en Norbert Casteret. "Diez años bajo tierra". L'any següent, un reduït nombre de socis creen aquesta Secció (abril 1952), dividida en dos grups. El d'espeleologia és comandat per Jaume Garcia Seco, i compta amb la participació, entre d'altres, de Francesc Raluy, Joaquim Albareda, Ramon Estrada, Francesc Igual, Joaquim Mezquita, Josep M^o Lecina i Jaume Pastor. De les notícies aparegudes als butlletins d'aquella època, podem veure que les activitats es centaven als massissos de Garraf, St.Llorenç i Montserrat. Tenien molta relació amb el G.E.S. del C.M.Barcelonès, participant en els seus cursets i en diferents sortides, com per exemple en les primeres exploracions de l'Avenc de les Pedres (St.Llorenç) i en la "Via León" de l'Avenc de l'Arcada Petita (Garraf). Durant el mes de juny del 1953 es portà a terme el I Curset Social d'Exploracions Subterrànies, que constava de dues conferències i dues sortides de pràctiques (Cova Freda, a Montserrat, i Avenc de Sant Roc, a Begues). Els dies 11 i 12 de setembre del 1953 s'efectuà una excursió al Montsant amb membres de la Secció i socis del Centre. S'exploraren la Cova Santa i l'Avenc de la Febró. Per al mes de maig del 1954 era previst de realitzar un segon curset d'espeleologia, però per causes que desconeixem, no arribà a portar-se a terme. A mitjans 1954, les notícies d'aquella secció d'espeleologia van minvant notablement i al poc temps sembla desaparèixer totalment.

Anagrama de la Secció d'Escalada i Espeleologia. (Dibuix de J.I.Garcia i Andreu).

- c) **EL GRUP D'INVESTIGACIONS ESPELEOLÒGIQUES.**- Han de passar tres anys per a que una nova generació reemprengui les activitats espeleològiques al C.E.Àliga. És pel maig del 1957 que es crea el G.I.E., presidit per Jaume Garcia Vinuesa, amb la participació a la primera junta directiva de Josep Bergoñó i Francesc Cardeña. Se'ns dona notícia de diferents exploracions a cavitats de Garraf i de les primeres exploracions a uns avencs situats a la Palma de Cervelló (**Avenc de Can Monmany, Avenc de la Cabra, etc.**) i d'uns altres que mai han pogut ser localitzats o al menys esbrinar quins pogueren ser (Avenc de Can Venet, Avenc Jaume Garcia, Avenc Estret i Cova del Cavall).

En aquest mateix temps entren a formar part del G.I.E. uns membres que anys després seràn fundadors de la S.I.E.: són ; Joan Gumà, Adrià Diaz i Màrius Folch. Curiosament, mitjançant el butlletí del C.E.A. no tindrem cap més notícia espeleològica fins l'any següent, en canvi succeeixen fets d'una certa importància, com per exemple la primera exploració, el dia 28 d'abril del 1957, de l'Avenc de les Tres Boques, a l'Ordal, més conegut posteriorment com **Avenc Bonic**, i la setmana següent, el 5 de maig del 1957, es realitza la primera exploració de l'**Avenc del Llamp**, al Pla de Querol (Garraf), de 72 m. de profunditat. Totes aquestes notícies queden reflexades en una breu nota apareguda al nº 28 de la revista "Cordada".

Al mes següent, juny, a la revista "Garbo", es publica un article de dues pàgines dedicades a la primera exploració de l'Avenc del Llamp (gairebé podríem dir que els espeleòlegs de l'Àliga foren els primers en aparèixer a les anomenades "revistes del cor" i no som els únics ...). Un cop llegit aquest article, cal fer un parell de precisions: Respecte al nom que rebé l'avenc, fou degut a que així es deia el gos (Llamp) de la concòpia Francesca Rué, aleshores promesa d'en Màrius Folch. D'altra banda, en aquell mateix text, es cita que l'exploració tingué lloc el 12 de maig, data en que fou visitat pels companys de la S.E.S. del C.E.Puigmal : E.Sabaté, F.Alabart i d'altres, i que a l'esmentat article figuren com a membres del C.E.A.

● Estalactites en estado de formación en el fondo de la sima, y vista de una de las salas del avance

● En las entrañas de la tierra se trabaja en el plano topográfico de la sima

● Formación de estalactitas a unos treinta metros de profundidad

A 72 metros bajo tierra

por **MARIO LLEGET** ● **La «Avenc del Llamp» la última sima descubierta en España**

LA espeleología se ha divulgado últimamente entre nosotros de forma harto concluyente. Hace pocos años, en España se practicaba este deporte —un deporte doblado de ciencia—, pero cuando uno se refería a la conquista de las entrañas de la Tierra, casi siempre lo hacía citando a grupos de espeleólogos franceses, ya que en el vecino país existían más de 100 clubs dedicados a la explotación subterránea, con una marcada preponderancia por el aspecto deportivo.

No obstante, la espeleología española, y concretamente la catalana, se remonta a fines del siglo pasado cuando el periodista Cò de Triola, entre otros barcelonenses ilustres, paseaba por las calles de la ciudad luciendo un casco de bombero y otros curiosos utensilios de su rudimentario equipo. Luego, con motivo de las célebres exploraciones de la Sima de San Martín, en el Pirineo navarro-francés, y a raíz de la trágica muerte de Loubers, se comenzó a tratar con más abundancia en nuestra Prensa del tema espeleológico. Antes, ya existían grupos muy antiguos o veteranos, pero pocas veces se había hablado de sus trabajos. Finalmente, he de añadir que gracias a las modernas exploraciones submarinas, el castiello de la espeleología subacuática to

combinada) ha contribuido no poco a divulgar las hazañas de nuestros exploradores subterráneos. Y hasta es posible que el lector se acuerde de lo mucho que se habló, años atrás, de la famosa cueva de «Na Polida», en Menorca, donde el autor de estas líneas estuvo presente, al lado de los hombres-pozos del CRIS y de los espeleólogos del E.R.E. y del G.E.S.

EN EL «AVENC DEL LLAMP»

Ahora, varios muchachos barcelonenses, pertenecientes al Grupo de Investigación Espeleológica (G.I.E.) del Centro Excursionista Agulla, de Las Cortes, han descendido a 72 metros bajo tierra, con motivo de la exploración de una nueva sima descubierta por ellos en el Macizo de Garraf. Estos muchachos son, E. Sabaté, J. Micolau, J. Góngora —que alterna su afición con la astronomía—, J. Gilfrá y F. Alabart, autor de las fotografías que ilustran el presente reportaje.

Se trata de una exploración muy reciente, our tuvo lugar el 12 de mayo. Ninguno de los mencionados espeleólogos me ha sabido explicar el por qué del extraño nombre de la nueva sima. Solamente me han asegurado que el «Avenc del Llamp» ha sido descubierto, recientemente.

La nueva cavidad se ha

lla situada en un pequeño llano, conocido con el nombre de «Pla d'en Carol» y a unos 20 metros encima del camino de Camp Gras a Garraf. Para descubrir su boca de entrada, fue necesario apartar dos grandes piedras que la ocultaban completamente. Pero después de este trabajo, toda la imponente belleza del mundo subterráneo se ofreció ante los brevidos visitantes de las entrañas de la Tierra. La exploración se realizó con método, y el éxito coronó la atrevida empresa. Un detallado plano a escala de 1.500 y numerosas fotografías, atestiguan la eficacia con que estos cinco muchachos barcelonenses se adentraron hasta 72 metros de profundidad.

EN LAS ENTRAÑAS DEL MACIZO DE GARRAF

He aquí lo que vieron los componentes del G.I.E. Iniciada la exploración, los cinco expedicionarios se encontraron con un ancho pozo que partiendo de la entrada profundizaba hasta los 40 metros. Las dimensiones de ese pozo contrastaban en gran manera con la pequeñez de su orificio de entrada. Entonces, los espeleólogos se dividieron en dos grupos: el primero, compuesto por tres exploradores, procedió a la instalación del material necesario para levantar un plano topográfico. Y el segundo grupo, compuesto por los dos espeleólogos restantes, después de acunar como de apoyo desde la superficie, bajó hasta el fondo, siendo el encargado de retirar el material que habían instalado anteriormente los del grupo primero.

Después del reconocimiento del «Avenc del Llamp», se calcula que su máxima profundidad alcanza 72 metros, pudiéndose distinguir en él tres partes bien distintas, tanto por su formación como por su antigüedad, aunque las tres son vivas, es decir, que la sima en cuestión parece ser una importante vía de aguas. Las aguas de la superficie, que se filtran hacia las capas inferiores, hasta encontrar una de impermeable.

Como es natural, las clásicas estalactitas salieron al

encuentro de nuestros exploradores, ciliene; se encontraron con diversos tipos de estas bellas formaciones, así como frente a vastas salas y estrechas galerías. Las fotografías adjuntas ilustrarán mejor que la palabra escrita cuál es la belleza de este mundo subterráneo, que hoy apasiona a buena parte de la juventud deportista de toda Europa.

MATERIAL SIN SORPRESAS

El material empleado por los del G.I.E. era del más moderno. Se sirvieron de 80 metros de escalera metálica tipo «Electra», y de otros 80 de cuerda, utilizándose también otra escalera de 18 metros, para explorar los pequeños pozos que no tenían continuación. En general, durante esta exploración se siguió la técnica normal, pero en unos doce metros de su recorrido, tuvo que emplearse el procedimiento, que consiste en andar sobre el abismo apoyando las manos en la pared lateral del pozo, mientras el cuerpo descansaba ahora en un pie, ahora en otro. Así se avanza muy lentamente, pero no hay más remedio.

El Club Agulla existe desde el año 1927, pero hasta la fecha, a pesar de haber efectuado numerosas exploraciones y de haberse apuntado algún descubrimiento subterráneo, sus miembros no han tenido la suerte de encontrarse con la maravillosa sorpresa de una pintura rupestre, o de un ídolo arcaico como los que nos describe Norbert Costér en sus libros. Tendremos que aguardar que el valeroso grupo del G.I.E. prosiga sus exploraciones con el noble afán deportivo que le caracteriza y, quién sabe si en otra ocasión verá premiado su esfuerzo con una muestra de la remota antigüedad? Porque la espeleología se parece un poco a la exploración submarina, en que, de vez en cuando, un resto paleontológico, unos huesos humanos, o los fragmentos de simples vasijas pertenecientes a otras edades, elevan el deporte subterráneo a la categoría de ciencia humana.

Fragment de l'article aparegut a la revista "Garbo" nº 22 (15-6-1957).

Cal recordar que en aquells anys, els grups que comandaven l'espeleologia catalana eren el G.E.S. del C.M.B. i la S.E.S. del C.E.Puigmal, però el primer d'ells havia entrat en una fase d'un cert elitisme que posteriorment els portà a una etapa de decadència, superada anys després. En canvi, la gent del Puigmal eren de la nova fornada, joves, amb gran empena i sense "figures consagrades".

Els nostres companys del G.I.E. es compenetraven força bé amb els del Puigmal i un bon nombre de sortides i campanyes les feren plegats, per exemple, Fondo de Vallbona, a Garraf (Avenc E.Sabatè, Avenc Mario, etc.); Sitges. Olesa de Bonesvalls i Ports de Beseit.

Al juny del 1958, després d'uns mesos sense organització interna, es renova la Junta Directiva del G.I.E., que és presidida per Adrià Diaz i amb Joan Gumà (secretari) i Màrius Folch (vocal).

Es pot dir que aquell any de 1958 i el següent, són els de major activitat del G.I.E.; a més de les nombroses exploracions a Garraf, de vegades sols i d'altres amb companys del Puigmal com hem esmentat, es produeixen moltes d'altres a diferents indrets de Catalunya; ja l'any 1959 es realitzen unes visites a la Serra de Lleràs (massís que anys més tard coneixerem tan bé els membres de la S.I.E.). explorant-se la Cova d'en Janera, a Gorp de la Conca, i una altra anomenada Cova Mullada, de petites dimensions i que a vui dia desconeixem (podria tractar-se de la Font del Molí ?).

De fet, i per les notícies que tenim, el G.I.E. era un reduït grup d'amics que dins el C.E.Àliga intentaren portar a terme una tasca espeleològica, que dins les limitacions pròpies de l'època, fou prou meritòria i interessant.

L'any 1960 s'obre un nou parèntesi d'inactivitat, alguns dels seus membres són a la "mili" i d'altres preparen el pròxim casament. Tot això fa que l'activitat sigui pràcticament nul·la durant un grapat de mesos i si es féu alguna cosa, no tenim notícies.

. . . . .

Però aquell any de 1960 és una data que considero clau per a la moderna espeleologia catalana. La S.E.S. del C.E.Puigmal organitza el "X Curs Oficial d'Exploracions Subterrànies" (octubre-novembre), on participen 124 cursetistes, portant-se a terme en el massís de Garraf, més concretament en la zona del Fondo de Vallbona, on els darrers anys s'havien fet interessants descobertes. D'aquells cursetistes encara es mantenen unsguants en plena activitat; fou la primera fase de la massificació que tindria lloc a l'espeleologia catalana durant la dècada dels 60.

Al pòc temps de tot això, l'any 1961 o primers del 1962, es produeix un altre fet que podem considerar mínimament determinant, i és una greu crisi dins la S.E.S. del C.E. Puigmal que produeix la pràctica desfeta d'aquest grup, i que junt amb la comentada decadència del G.E.S. porta en els següents anys a la creació de nous grups a Barcelona (S.I.R.E.-U.E.C.; E.D.E.C.A. etc) i a una potenciació d'altres que ja eren formats però que la seva tasca havia passat més desapercebuda (E.R.E.-C.E.C.; G.I.E.-C.E.G. etc.); també s'ha de dir que molts dels participants d'aquell X Curs, iniciaren a les respectives entitats una tasca de captació de gent per interessar-les en el món de l'espeleologia.

En aquella situació de l'espeleologia catalana es quan arribà la creació de la S.I.E.

o o o o o o o o o o o o o o o o o o

LA S.I.E., ANY PER ANY

Com ja ha quedat dit a l'apartat anterior, arran de la situació creada, la dècada dels 60 es caracteritzà per la massificació de l'espeleologia a Catalunya, creant-se força grups a un bon nombre d'entitats excursionistes. Molts d'ells tingueren una vida efímera, però d'altres han arribat fins a l'actualitat. Aquest és el nostre cas.

. . . . .

1961

Cap al mes d'abril d'aquell any, una sèrie de gent que havien format part del G.I.E., junt amb d'altres de nous, decideixen reemprendre les activitats espeleològiques dins el Centre Excursionista Aliga. D'aquest primer moment tan sols coneixem una sortida, amb gent de l'E.R.E. del C.E.C., realitzada a la Cerdanya i on s'exploraren varies coves i l'Avenc de Brama Sacs (?).

Durant les setmanes següents preparen el projecte de constitució d'una secció d'espeleologia; canvien el nom de grup pel de secció (des de l'any 1958 existia també el G.I.E. al C.E. de Gràcia) i amb el recolçament de diferents socis del Centre, ho presenten a la Junta Directiva de l'Entitat, que en la reunió del 31 de maig aprovà la constitució de la S.I.E.

Segons consta en els nostres arxius, foren fundadors els següents socis : Carles Arranz Villana, Jordi Bernat Pons, Ramon Blasi Rios, Marià Bonell Bayo, Jaume Casaní Garcia, Francesc Comas Terés, Adrià Diaz Guevara, Albert Fernández, Carles Garcia Egea, Antoni Gascón Miró, Joan Gumà Casanovas, Santiago Llaonat Gramunt, Isidre Prats Buñet, Francesca Rosell Brunet, Aurora Rosell Brunet, Pere Ulldemolins Beltrán i Josep Vallcorba Farré.

Curiosament, els socis Joan Villagrasa i Màrius Folch, no passaven pel Centre aquella temporada i no els feren constar com a socis fundadors; malgrat això, l'un presidí la primera Junta i l'altre aconseguí el carnet nº 1 en un sorteig que es féu temps després.

No és fins el 20 de juliol que es constitueix la primera Junta Directiva de la S.I.E. integrada per : President : **Joan Villagrasa**, Secretari : **R. Blasi**, Caixer : **J. Casaní**, Material : **J. Vallcorba**, Vocals : **A. Diaz**, **J. Gumà** i **J. Bergonyó**.

No tenim constància de les activitats portades a terme durant aquesta primera època, però és de creure que es limitaren a sortides per les zones de Garraf, St. Llorenç, etc.

Del 14 de setembre al 13 d'octubre s'organitzà el **I Curset Social d'Espeleologia**, amb quatre sortides pràctiques i l'assistència de 40 cursetistes (vegi' s, amb bons ulls, el programa que s'oferí en aquest primer curset). Segons consta al llibre d'actes, es tingué un dèficit de 450 pessetes.

A l'igual que a d'altres seccions del Centre, aquest primer any de vida es creà l'anomenat Premi de Constància, que es lliurava als socis que feien més activitat.

Secció de Investigacions Espeleològiques

DEL C. E. ALIGA DE LES CORTS

*

I CURSET SOCIAL D'ESPELEOLOGIA

Programa del I Curset Social d'Espeleologia.

✈

Programa

PROGRAMA

Dijous, 14 de Setembre, a les 19'45 hores: Inauguració del «Curset Social d'Espeleologia», per el nostre vice-president Sr. Josep I. Garcia Andreu.

Diumenge, 17 de Setembre: Sortida de pràctiques a la Cova-avenc de l'Ordal i avenc Bonic, situats a l'Ordal.

Dijous, 21 de Setembre, a les 19'45 hores: Lliçó teòrica sobre «El material», a càrrec d'en Josep Torrent (membre actiu de la S. E. S. Puigmal).

Diumenge, 24 de Setembre: Sortida de pràctiques a l'«avenc del Llest, situat a la Serra de l'Obac».

Dijous, 28 de Setembre, a les 19'45 hores: Lliçó teòrica sobre «Tècnica de la exploració, en cavitats orizontals i verticals», a càrrec d'en Josep Subils, Instructor de la C. N. de E. S. i membre actiu de la S. E. S. Puigmal.

Diumenge, 1 d'Octubre: Sortida de pràctiques a l'«avenc Sant Roc, situat a Begas».

Dijous, 5 d'Octubre, a les 19'45 hores: Lliçó teòrica sobre «Geoespeleologia», a càrrec d'en Vicens Cusó i Armengou D. T. del G. T. del E. R. E. C.E.C., i projecció de diapositives tècniques, a càrrec d'en Josep M.ª Torres, Instructor del G.E.S., C.M.B.

Diumenge, 8 d'Octubre: Sortida de pràctiques a la Cova-avenc de Vall Major, situada a Alvinçana (Vendrell).

Divendres, 13 d'Octubre, a les 19'45 hores: Clausura del «Curset Social d'Espeleologia».

NOTA: La comissió organitzadora es reserva el dret de modificar aquest PROGRAMA, si es veu obligada per les circumstancies.

1962

La tònica general d'aquest segon any de la S.I.E. és gairebé igual a la de l'any anterior; continuen les activitats a Garraf, l'Ordal, Montserrat i la Cerdanya.

Cal fer esment que els dies 10 i 11 de març es realitzà una filmació a l'Avenc Emili Sabaté, que segons consta al llibre d'actes costà 117 pessetes i de la qual ningú recorda la seva existència. En canvi, a la mateixa època o poc després, es filmà una altra a la Cova de la Rabosa, de la qual no hi ha constància a cap llibre, però que els companys de llavors recorden com : "... una càmera que anava perseguint un focus de llum dins un fosc forat".

El 27 d'abril, l'Assemblea General elegeix la nova Junta Directiva, que és constituïda per : President : **Joan Villagrasa**, Secretària : **M. Bòria**, Tresorer : **J. Gumà**, Arxiu : **N. Sorribes**, Vocals : **A. Diaz**, **J. Bores** i **J. Vallcorba**.

El mes de juny s'acordà de demanar col.laboració per començar a fornir el que més tard seria l'arxiu de cavitats i topografies. A finals d'aquell mateix mes, es participà en la primera fase de la "**Operación Turolensis**", explorant-se la "Cueva de las Graderas", a Molinos, Terol.

Durant els mesos de setembre i octubre es portà a terme el **II Curset Social d'Espeleologia**. No tenim constància del nombre de cursetistes. La sortida pràctica del dia 7 d'octubre, prevista de fer-la a l'Avenc del Club, hagué de fer-se a l'Avenc d'en Roca a conseqüència de les tràgiques inundacions al Vallès pocs dies abans.

1963

Els dies 19 i 20 de gener s'efectuà una exploració a la Cova de Vallmajor i en el seu decurs es localitzà el sector més inferior de la cavitat, que segons sembla, aleshores era poc conegut i fins i tot negada la seva existència per alguns espeleòlegs d'aquell temps.

Aquest primer mes de l'any 1963 dimití com a president de la S.I.E. en Joan Villagrasa i entrà com vocal de l'acabada de crear Escola Catalana d'Espeleologia. El 21 de febrer es celebrà l'Assemblea General i fou elegida la nova Junta Directiva, integrada per : President : **Joaquim Bores**, Vice-president : **M. Folch**, Secretària : **M. Bòria**, Tresorer : **Ll. Ferreres**, Material : **J. Vallcorba**, Activitats : **Ll. Sorribes**, Vocals : **A. Diaz** i **J. Gumà**.

El dia 5 de març fou estrenada la primera audiovisual realitzada per la S.I.E., que amb el títol de **Sota Terra**, constava d'una col.lecció de diapositives i una cinta magnetofònica que tractaven de donar una idea general amb caràcter divulgatiu del que era l'espeleologia.

Aquell mateix mes de març s'explorà la Cova de la Moneda, a Mont-ral, trobant-se quasi totalment inundada i amb estalactites de gel a l'entrada. El dia 31 de març, col.laborant amb la Secció de Turisme, s'organitzà una visita a la Cova del Salnitre, a Collbató (Pressupost : 60,- ptes.).

Aviat comencen els embolics interns, tan típics a tots els grups; per una banda hi hagué un petit "affaire" amb el tresorer, que restà saldat sense conseqüències, i poc més tard, un dels fundadors, en Ramon Blasi, publicà un article al butlletí del C.E.A., que sota el títol : "Què és l'espeleologia?", defensà la mateixa com quelcom més que una activitat esportiva i en certa forma criticà la feina feta darrerament per la gent de la S.I.E.; la resposta no es féu esperar i el mes següent es publicà la rèplica de la Junta Directiva, que a més prengué la decisió de "reprimir" el "focus rebel" (en resum : un soci menys).

A les primeries de l'estiu es participà altre cop a la "Operación Turolensis" (3ª fase), explorant-se noves galeries a les coves de "Las Graderas" i "Baticambras". A l'agost es realitzà una campanya per terres del Priorat, explorant-se : Cova de la Mola, Espletxa de la Mola, Cova del Túnel de l'Argentera, Cova de la Font del Pi i Avenc de la Torre de Fontaubella, tractant-se algunes d'elles de primeres exploracions. També aquell mes d'agost, un grup visità la Cova Gelada de Casteret.

El mes d'octubre es fan els primers carnets de la S.I.E., que com hem comentat abans, s'atorgà per sorteig el número de soci. En aquella mateixa època entraren com a monitors de l'E.C.E. els socis M. Folch i Ll. Sorribes.

L'any pràcticament es va cloure amb l'organització del **III Curset d'Iniciació**, que es portà a terme del 23 d'octubre al 27 de novembre. D'aquest curset cal ressaltar que en una de les sortides pràctiques, a Begues, els cursetistes havien de trobar els avencs mitjançant un mapa i amb una sèrie de controls, és a dir, una mena de "curset espeleològic"; aquesta fou una pràctica totalment inèdita fins i tot als cursets d'ara.

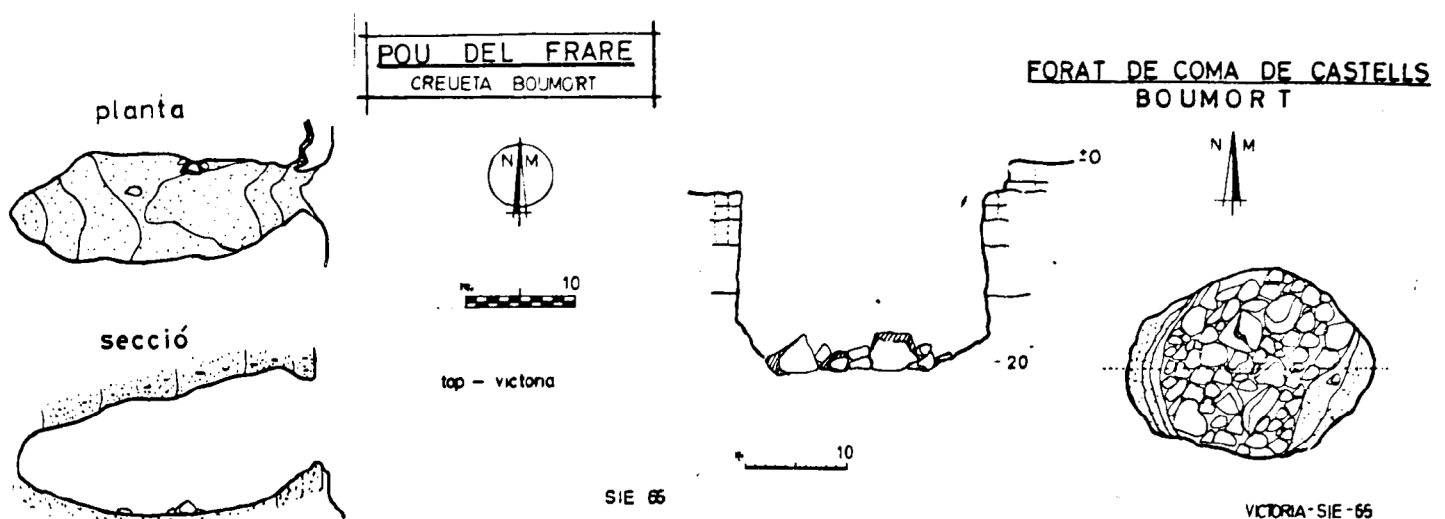
1964

Aquest any es pot considerar molt important en la vida de la S.I.E.; és el de l'arrelament definitiu. Per una banda, el dia 9 de febrer, el Centre deixà d'estar rellogat al local de la Cooperativa del carrer d'Urgell i s'inaugurà el nou estatge del carrer de Viladomat; fou un gran pas per a l'Entitat i de retruc per a la Secció. Per l'altre costat, és l'any que ingressen les, diguem-ne, noves generacions. Entre d'altres cal esmentar especialment a : Josep M. Victoria, Ramón Victoria, Joan Seijas, Antoni Ferro i Jordi Antem (e.p.r.); com a nota anecdòtica, cal dir que alguns d'aquests "fitxatges" foren conseqüència de les llargues xerrades que els nois d'algunes gestories feien a les cues de la delegació d'Hisenda de Barcelona. Junt amb els veterans comencen a donar una nova empena a les activitats i a la vida social en general, arribant el seu treball i dedicació fins a hores d'ara.

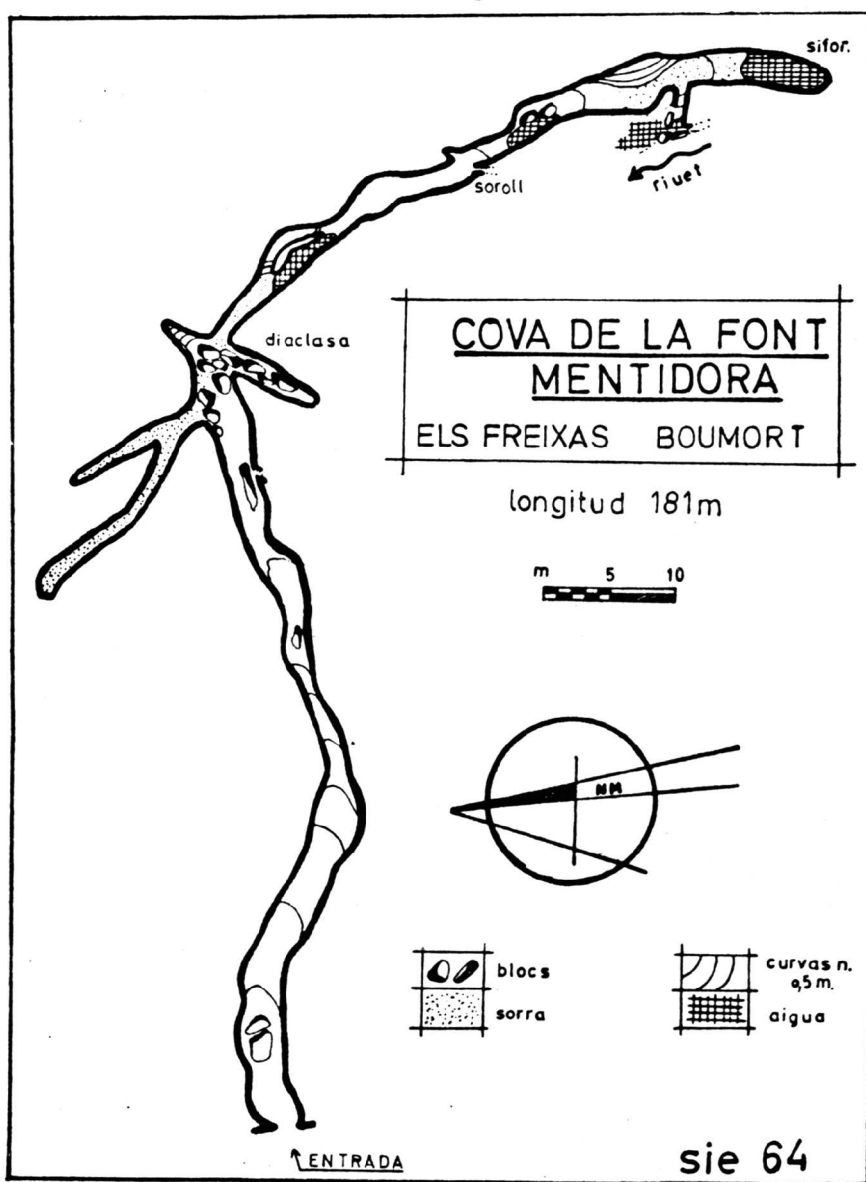
Per Setmana Santa s'organitzà l'anomenada "Operació Maestrat", que es portà a terme per diferents indrets de les comarques castellonenques. A Vistabella del Maestrat s'explorà un avenc de 25 m. de fondària; a Montanejos, la Cova Negra i el barranc de la Maimona, i a Montàn, la Cova Cerdanya.

El 20 de maig, l'assemblea legeix la nova junta directiva, que és integrada per :
 President : **Joan Gumà** ; Vice-president : **M. Folch**; Secretari : **A. Martínez**; Caixer : **J. Barrachina**; Material : **M. Montori**; Arxius : **J. M. Victoria**; Activitats : **J. Casaní** i Propaganda : **A. Diaz**.

Durant el mes de juliol comencen les campanyes al massís del Boumort. Els primers treballs es realitzaren a la Guàrdia d'Ares (Cova del Bosc, Cova Palomera) i més endavant seguiren per la zona central del massís (Avenc de la Creueta, Pou del Frare, Avenc de Montpedrós, Avenc de Penalta, Cova de les Set Cambres i la Font Mentidora dels Freixes, entre d'altres).

1965

Les primeres setmanes de l'any es dedicaren a continuar els treballs al Boumort. Es realitzaren les primeres visites a un altre avenc que semblà donar forces esperances, el **Forat de la Roqueta**.

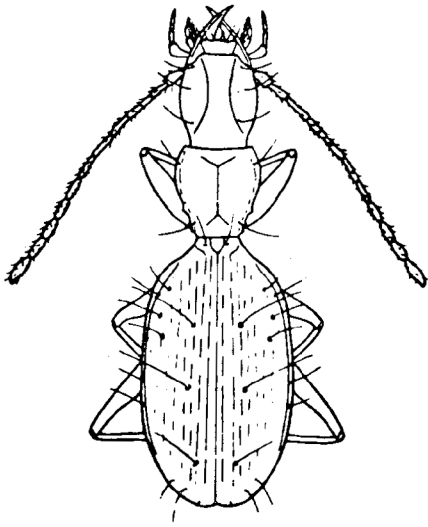
Per Setmana Santa, un petit grup es dedicà a explorar diferents cavitats a la Baixa Cerdanya, recollint-se fauna cavernícola, amb la interessant troballa a la Fou de Bor d'un nou coleòpter, el **Geotrechus seijasi**. Un altre grup dedicà aquells dies a visitar el massís del Gorbea (Alava), explorant-se la "Cueva de Mairuelegorreta" i d'altres de menor importància.

Entre d'altres activitats realitzades aquell any, cal esmentar les diferents sortides a la Cova de les Encantades del Puigmal, la qual amb el temps fou una de les coves millor conegudes de la gent de la S.I.E., havent qui ha estat més de trenta vegades.

Donat que l'any anterior no s'havia fet el curset d'iniciació, es cregué convenient realitzar una sortida anomenada "I Cicle d'Iniciació a l'Espeleologia", dedicada a la gent del Centre que vulgués conèixer una mica el món de l'espeleologia. Es portà a terme el 16 de maig a l'Avenc de les Banderes (Begues).

El 10 de juny, l'assemblea nomenà la nova junta reglamentària, constituïda llavors per : President : **Joan Gumà** ; Vice-president : **M.Folch** ; Secretari : **J.Antem**; Tresorer : **J.Casaní** ; Caixer : **A.Martinez** ; Activitats : **J.M.Victoria** i **A.Ferro**; Relacions públiques: **J.Villograsa**. Aquella mateixa assemblea decidí abolir els Premis de Constància per estar desvirtuats i en oposició als criteris d'espeleologia científica.

El mes de juliol es dedicaren força jornades a explorar diferents coves de la Baixa Cerdanya, especialment amb finalitats biospeleològiques arran del darrer descobriment. Es visitaren la Cova d'Annes, les Coves de la Fou de Riu, la Fou de Bor i la Tuta Freda, trobant-se diferents passos entre aquestes dues últimes cavitats. Als pocs dies de tot això, l'espeleologia catalana es commocionà amb la mort, a la Tuta Freda, dels companys de l'E.R.E., Josep Subils i Ferran Godoy.

Geotrechus seijasii, trobat pel soci
Joan Seijas a la Fou de Bor.

Aquell estiu, un altre grup es dedicà a visitar diferents cavitats del País Basc (Arrikutz, Guetzaltza, Osos i Mairuelegorreta).

Arran de l'accident de Bor (cal recordar que en Josep Subils era el president del Comitè d'Exploracions Subterrànies), l'espeleologia catalana entrà en els següents mesos en un "impasse". El company J. Antem escriví un article al butlletí del C.E.A. sobre les expectatives davant la nova direcció de l'esmentat Comitè. S'han de fer constar les esperances, lamentablement frustades, que s'havien posat en la direcció d'en Subils davant aquell organisme federatiu. També, per què no, s'ha d'esmentar la tasca institucional de la S.I.E. durant aquella temporada, car tant els càrrecs de la junta directiva del Comitè com de l'E.C.E. eren abastament ocupats per gent de la Secció.

1966

Continuant les activitats de recerca iniciades l'any anterior al massís del Boumort, es dediquen alguns caps de setmana dels primers mesos de l'any a seguir les exploracions d'altres cavitats localitzades a la Serra de Carreu (**Pou d'Ordins, Forat del Curdem Vell, etc**) principalment a la zona d'Abella de la Conca.

Del 24 de febrer al 31 de març es portà a terme la realització del IV Curset Social d'Espeleologia.

Conjuntament amb el G.E. Badalona, es decidí iniciar l'anomenada "Campaña Espeleològica al Sub-Pirineo Oscense", amb el propòsit fonamental de revisar i ampliar l'obra que Lucien Briet havia fet a primers de segle (Guara, Añisclo, Escuin, Peña Montañesa, ...). Però el suïcidi d'un home a la Grallera de Guara féu canviar els plans inicials i tots els esforços es concentraren en l'exploració d'aquesta cavitat que llavors era de primera actualitat. Malgrat un cert excepcisme davant el "pou insondable" que comentaven els naturals de la regió (aquell cop tenien raó), per Sant Josep i per Setmana Santa es participà en els intents per assolir el fons de la Grallera. En J. Villagrosa fou un dels que restaren "penjats" en aquelles frustades exploracions, que finalment es portà a cap el mes d'agost següent. Però el dia 11 d'abril, davant la impossibilitat de fer quelcom més a la Grallera, tres membres de la S.I.E. es dediquen a voltar per Guara i localitzen, exploren i topografien parcialment, una cavitat citada d'antic, es tracta del **Solencio de Bastaras**. També es visità la Cueva de Chavez.

El 26 de maig, l'Assemblea elegí la nova Junta Directiva, que és integrada per :
President : **Antoni Ferro**, Vice-president : **M. Folch**, Secretari : **J.M. Victoria**, Tresorer : **J. Casaní** i Vocal : **J. Villagrosa**.

A finals de maig es participà en el I Campament Català d'Espeleologia, que es desenvolupà a la vall de Serradell, visitant-se les cavitats conegudes a la zona, especialment la Cova Cuberes. Que poc s'imaginaven els membres de la S.I.E., la de vegades que haurien de tornar anys després!

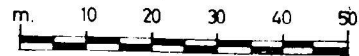
Campament a la Gallera de Guara
(Setmana Santa 1966)

EL SOLENCIO
BASTARAS (HUESCA)
 ESQUEMA TOPOGRAFICO POR
 M. Folch — F. Rue — J.M. Victoria

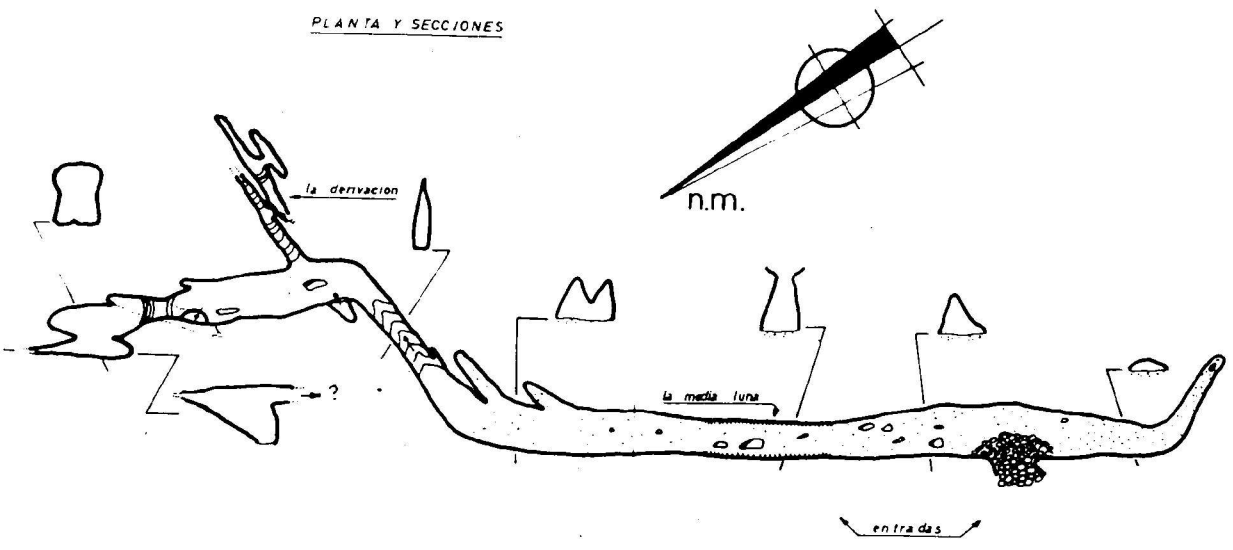
Recorrido aproximado 200 mts

Signos Convencionales

	bloques		cantos rodados
	arcillas		c de nivel 1 mts

PLANTA Y SECCIONES

11-4-66 sierra de guara "CAMPAÑA ESPELEOLOGICA AL SUBPIRINEO OSCENSE"

GEB - S/E

Els mesos de juny i juliol, entre d'altres sortides, podríem esmentar la realitzada a l'Avenc del Club, que possiblement fou la primera vegada que es feren servir "jumars" a la S.I.E. (abans s'havien fet unes "pràctiques" per l'ull d'una escala de veïns). També és d'aquesta època la primera visita de la S.I.E. a l'Avenc Montserrat Ubach, aleshores rècord català de profunditat. Ambdues activitats es feren amb invitats del S.I.R.E.-U.E.C. Centre, grup amb qui en aquella època es tenia molta relació social (tenien força noies casaderes).

També el mes juliol es realitzà una sortida a la Nou de Berguedà on s'exploraren unes petites cavitats fins aleshores desconegudes (**Forat de l'Obaga** i **Avenc del Pi Sec**).

Les vacances d'aquell any es dedicaren a l'expedició Alt Sobrarbe, que també sota el guiatge de l'obra d'en L.Briet, ens féu recórrer la zona de Fanlo, Vió i Buerba, explorant interessants cavitats gairebé desconegudes fins aleshores (**Grallera del Llano Tripals**, **Forato Manatuero-Malapreciata**, **Cueva de Malloals**, **Cueva Lobrica**, etc., també es visità parcialment la **Cueva de los Gloces**).

El mes següent, setembre, es produí una nova visita a la llavors poc coneguda espeleològicament Serra de Lleràs; s'explorà l'**Espluga Llorna** i l'**Espluga de la Fageda** (Lo Graller de Castellet), encara que d'aquesta última tan sols es visità la galeria d'entrada, tot detectant-se el pou que posteriorment donaria accés a la part més important de la cavitat.

Per l'octubre es tornà a Fanlo (Osca) amb la intenció de continuar l'exploració de la Cueva de los Gloces, però un tram de galeria inundat impedí la progressió. Durant la mateixa sortida s'explorà i topografià la **Cueva de Can Seso**, prop de Boltaña.

Després de les interessants recerques fetes mesos abans a la Serra de Guara, conjuntament amb el G.E.Badalona i el Peña Guara d'Osca, s'organitzà una nova expedició a aquell massís des del dia 29 d'octubre a l' 1 de novembre, explorant-se la **Grallera de Bastaras** i iniciant-se les exploracions d'envergadura al Solencio de Bastaras. Malauradament, poc després s'inicià la polèmica i vergonyosa "guerra del Solenció", quan membres del G.E.S. i de l'E.R.E. decidiren que allò que havien trobat altres havia d'ésser d'ells, tot provocant la "venjança badalonina" i complicant-se més la situació amb la manca d'autoritat (?) del Comité federatiu de torn. Davant tota aquella crisi creada, la S.I.E. decidí no participar i es retirà de l'"affaire".

Tot acabant l'any, les activitats es decantaren cap a altres zones, essent d'aquesta època els primers treballs d'exploració a la **Cova del Masiet**(Mont-ral), excavada en guixos.

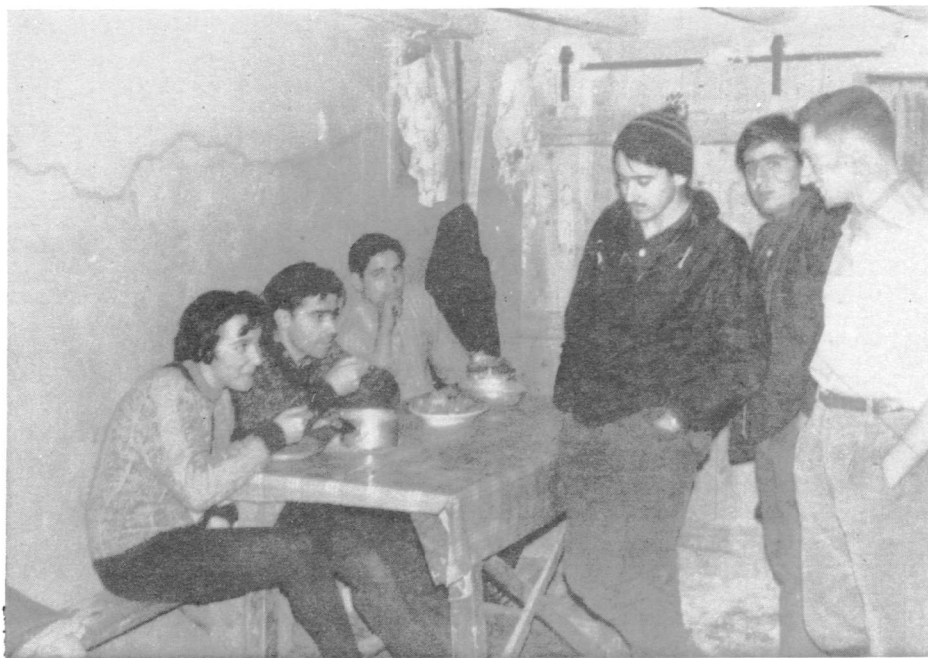
1967

Durant les primeres setmanes d'aquell any es troben dues exploracions, entre d'altres, que cal ressaltar; una és la que es fa al Cau de la Guilla (Bertí), on es realitzà l'estudi i topografia d'aquesta coneguda, però fins llavors inèdita cova; l'altra és la primera exploració d'un interessant avenc de 60 m. a la comarca de la Llitera, l'Avenc de Gavasa (**Cova-avenc del Salaber**).

Des de finals de gener fins a primers de març es dediquen quatre setmanes al desenvolupament del **I Cicle d'Iniciació al Socorrisme Espeleològic**, amb sengles sortides pràctiques (Avenc de St.Roc, Cova de Vallmajor, Cova del Codó i Avenc de la Torre de Fontaubella); aquest cicle es realitzà per preparar a membres de la Creu Roja.

Per Setmana Santa un equip realitzà exploracions a la Cueva de Mairuelegorreta (Alaba) i a la Cueva del Asno (Los Rábanos, Sòria). Un altre equip es desplaçà a la zona de Valdecabras, Masegosa i Conca, explorant diferents cavitats (**Cueva del Boquerón**, **Cueva Canaleja**, **Cueva de los Griegos**, etc.) i a Villanueva de Alcorón, Guadalajara (**Sima del Camponcillo**); aquesta sortida és el primer contacte de la S.I.E. amb les cavitats del Sistema Ibèric i que poques setmanes després culminarien en les primeres exploracions a la Cueva del Tornero.

A primers d'abril es localitzen i exploren dues noves cavitats a la Serra de Busa (Solsonès), la Cova del Cingle i una esquerra a l'agulla del Capolatell que s'explorà parcialment fins a un centenar de metres de profunditat, i que posteriorment, companys de l'E.R.E. s'encarregaren de redescobrir i topografiar totalment com Avenc del Capolatell. A finals d'aquell mateix mes d'abril es participà en el II Campament Català d'Espeleòlegs, celebrat a Margalef (Priorat).

Temps era temps... Des de fa molts anys, la gent del G.E. Badalona dinen abans que els de la S.I.E. (Foto: A.Ferro).

A primers de maig es dedicaren dues jornades a visitar diferents cavitats poc conegudes dels relleus propers a Girona (**Cova del Pasteral, Coves de Rocafesa, Coves de les Encantades d'Esponellà, etc.**)

Però aquell mes de maig és una de les dates històriques de la S.I.E., ja que resseguint l'obra de Puig y Larraz, es decidí aprofitar el "pont" del 13 al 15 per anar a Checa (Guadalajara), on segons semblava hi havia una cova inèdita per als espeleòlegs i que podia ésser interessant. Així es produí el primer contacte amb la **Cueva del Tornero**, on es va tornar el mes següent i es finalitzà la topografia dels primers 3.150 m. coneguts fins aleshores. Tornant d'aquesta segona expedició es passà per terres del Maestrat, i a Herbés (els Ports) es realitzà la primera exploració de la **Cova-avenc del Mas de Pòdols** (- 50 m. i 300 m.).

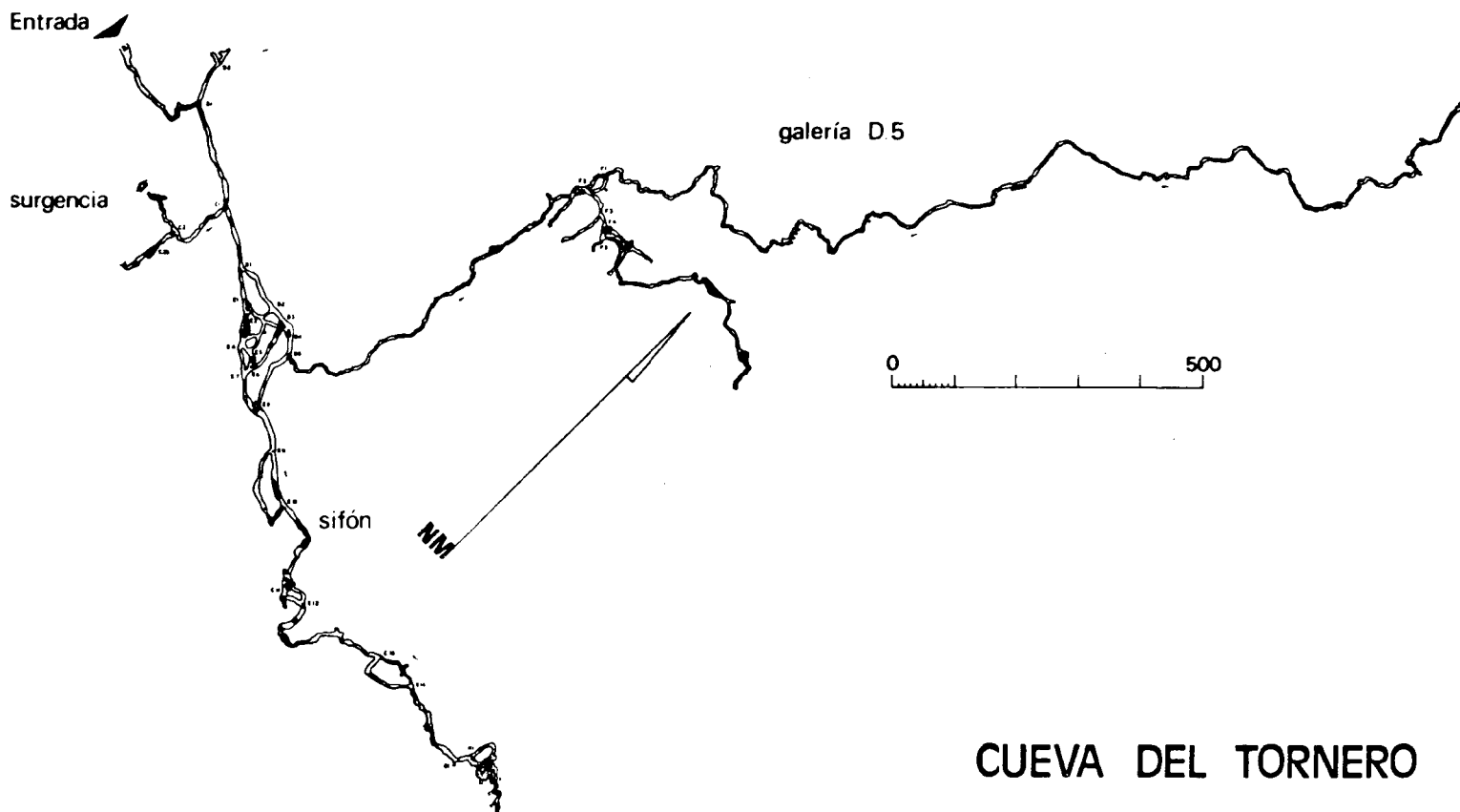
De les primeres exploracions a la Cueva del Tornero hi han diverses anècdotes, però aquí tan sols explicarem dues de divertides: Un home del poble de Checa acompanyà l'equip fins la cova i penetrà un bon tram de la galeria principal; l'home, atemorit però amb ambició, observà que a terra hi havia uns materials que brillaven força amb la resplendor dels carburers, i d'amagades, anava omplint-se les butxaques sense dir res. Quina fou la seva sorpresa (comentà anys més tard) quan a la nit, a casa, comprovà que l'or imaginat s'havia convertit en pura sorra.

De l'altra anècdota fou protagonista un dels membres de l'equip, que anava un xic avançat durant la primera exploració d'una galeria lateral i tot d'una, en aixecar el cap, veié una verge blanca aixecada uns metres de terra; ell, més aviat agnòstic, li semblà un fantasma, i reculà a tota velocitat fins retrobar la resta de l'equip, i esglaiat, explicà que havia vist la verge, com els de Lourdes. Tot el grup anà al punt de l'aparició i es comprovà que una estalagmita totalment blanca a la seva part superior i amb una capriciosa forma de petita estàtua, havia creat l'aparició del company. No cal dir que aquella part de la cova s'anomenà Galeria de la Verge.

Aquell fou l'any de les coves, a la S.I.E., ja que a més de les comentades, es dedicaren molts caps de setmana a topografiar el Forat Micó (Cardona) i la Cova de les Encantades (Puigmal); es descobrí la **Cova Nova del Masiet** (Mont-ral); es visità la Covatilla (Aín) i el Solencio de Bastaras, entre d'altres; es topografià el Forat del Bo (Val d'Aran); es tornà a la Cueva del Asno (Sòria) i es realitzà la primera exploració de la **Cueva de Andrebot** (Rodellar, Osca).

Del 19 d'octubre al 23 de novembre es celebrà el V Curset d'Iniciació a l'Espeleologia.

L'any acabà prou bé, ja que per fi, després de molts projectes i intents, el dia 28 de desembre (ningú no s'ho creia) es presentà el primer número de la revista **ESPELEOSIE**, que s'afegia a la llavors curta i novella llista de publicacions espeleològiques catalanes (Cavernas; Butlletí SIRE-Sants i Espeleòleg).

CUEVA DEL TORNERO

Guadalajara

1968

Tot just iniciar-se l'any, el 4 de gener, al nostre estatge social tingué lloc la III Reunió d'Espeleòlegs, que patrocinades pel Comité d'Espeleologia organitzaren periòdicament diferents grups; en aquella ocasió el tema que tractà la S.I.E. fou: "Avanç dels resultats de les campanyes en el Sistema Ibèric".

Entre d'altres activitats dels primers mesos d'aquell any podem esmentar les següents: Sortides de topografia a l'Avenc dels Esquirols (Ordal); primera exploració de l'**Avenc de la Cota 474** (Ordal); estudi de les cavitats de la Palma de Cervelló, explorades per primer cop l'any 1957 pel nostre G.I.E.; exploració parcial a la **Cueva del Coble** (Palència) i estudi a diferents cavitats del carst salí de Cardona. Un xic més endavant, cap als mesos de maig i juny es realitzà una campanya a la Serra de Finestres, explorant-se la **Cova de la Verge** i la **Cova del Llop**; al massís del Montmell (Baix Penedès), tot cercant l'Avenc de Pinyerets, es descobrí un nou avenc de 80 m. de profunditat, dedicant-lo a un membre de la S.I.E. (**Avenc Victoria**).

Durant el mes de juliol, tots els dimecres es dedicaren a un cicle social de xerrades d'espeleologia científica. El dia 31 de juliol aparegué el nº 2 de la revista ES - PELEOSIE i aquell mateix dia l'Assemblea General aprovà la composició de la nova junta directiva: President: **Jordi Navarro**; Vice-president: **J.M. Victoria**; Secretari: **J. Marí**; Tresorer: **R. Victoria**; Material: **J. Rovira**; Activitats: **A. Bes**; Relacions Públiques: **A. Diaz** i Publicacions: **A. Ferro**.

La campanya d'estiu tingué per objectiu la **Cueva del Coble** (Palència), on es topografiaren 2 quilòmetres de galeries i també la zona de la Hoz de Rio Ucero (Sòria) on s'exploraren diferents cavitats: **Torca de Valdecea** (-72 m.), **Sima del Humo** (-22 m.), **Torca Nueva** (-25 m.), etc. i es realitzà un descens parcial a la Sima de las Teinas de Matarrubia (-120 m.).

Durant el mes de setembre es continuà el cicle social de xerrades sobre espeleologia científica. En quant a activitats de camp dels darrers mesos de l'any, cal esmentar la continuació de la campanya a la Serra de Finestres, amb la primera exploració de la **Cova de les Engúnies** (280 m.); les exploracions de diferents cavitats als gresos de Talarn i la primera exploració d'un interessant avenc excavat en guixos a Torà, l'**Avenc d'en Conills** (- 40 m.).

1969

Aquell fou un any estrany en la història de la S.I.E., gairebé sense adonar-nos a nava canviant quelcom en l'estil de fer. Realment, el canvi era general en tota l'espeleologia catalana; les noves tècniques d'exploració començaven a imposar-se i la massificació havia arribat al seu grau màxim. En línies general, el nombre de membres de la Secció havia augmentat molt, i obviament el nombre de sortides també, però si analitzem els resultats no es corresponen en qualitat, ja que una bona part eren múltiples exploracions a cavitats conegudes. En aquesta època també començà un fenomen que arribà fins als nostres dies, i és que una bona part dels nous socis eren procedents d'altres grups, gent més o menys amb una certa experiència i amb un tarannà diferent, però que per regla general s'acoplaven perfectament a la forma d'ésser de la S.I.E.

Malgrat tot això, també s'anaven fent coses interessants i algunes de vertadera importància, com pot ser la continuació de les exploracions a la Cueva del Tornero.

Entre d'altres podem esmentar una sèrie d'exploracions a la província de Màlaga, concretament a la Sierra de Camorra i al Torcal d'Antequera (Cueva de los Organos, Sima de la Mujer, Sima del Chaparro, etc.); es continuen els treballs al massís del Montmell (Baix Penedès) i a les Coves del Masiet (Mont-ral). Es comencen els estudis de diferents cavitats excavades en guixos a la comarca de la Llitera (**Forat de l'Altre Món** i **Cova del Torrent**). Per Setmana Santa d'aquell any es produí el primer contacte de la S.I.E. amb els relleus de Pics d'Europa, explorant-se diferents cavitats a Covadonga, Peruyes i Fuentes.

Del 16 d'abril al 7 de maig es celebrà el VI Curset d'Iniciació a l'Espeleologia, que únicament tingué tres sortides pràctiques i en el qual s'insistí preferentment sobre les tècniques de topografia subterrània.

Degut a que el llavors president se'n va anar a la "mili", l'assemblea de socis hagué d'elegir nova junta directiva, que el dia 9 de juny restà constituïda per : President **Josep M. Victoria**; Secretari : **J. Mari**; Tresorer : **R. Victoria**; Material : **J. Rovira**; Publicacions : **L. Heredero** i Assessor : **M. Folch**. En l'acta d'aquella mateixa assemblea trobem ressenyades les noves quotes de soci : 100 ptes. l'any, restant exempts de lloguer de material ; cal dir també, però, que aleshores la confecció d'EspeleoSie costava unes 4000 ptes.

A l'estiu no es féu cap campanya espeleològica; aquell mes d'agost, gairebé cada setmana s'hi va anar ... a Garraf!. En els següents mesos donà el seu resultat, ja que es realitzà una revisió de les noves cavitats del Pla de Campgràs, que més tard donaria lloc a un treball de conjunt.

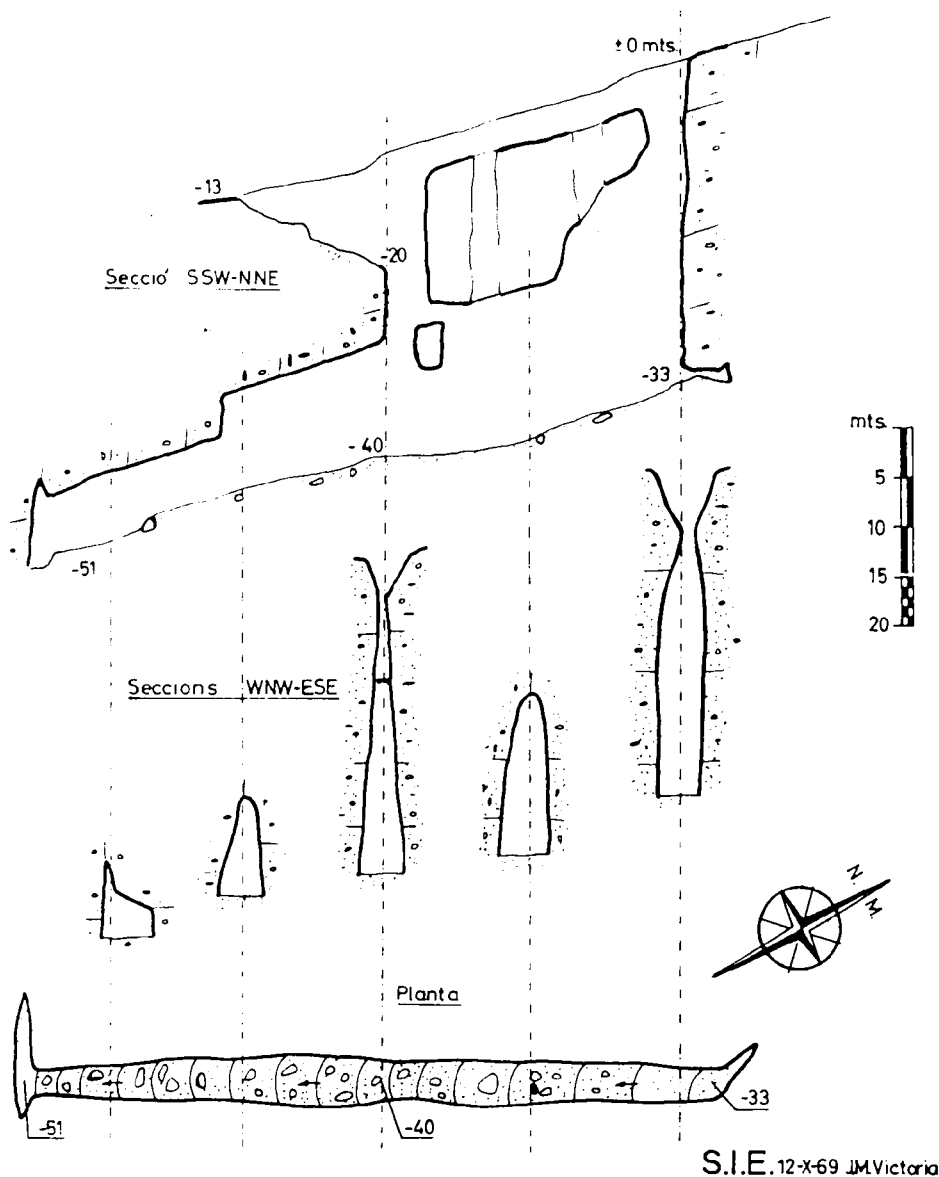
L'últim terç de l'any es tornà al Boumort, on s'acabà la topografia del **Forat de la Roqueta** (-120 m., per sondeig?) i s'explorà per primer cop el **Forat de la Querata** (-51 m.). També a l'Alt Berguedà es realitzaren noves exploracions, l'**Avenc d'en Miquel (Gra - ller de Canells)** de - 24 m. i l'**Avenc de Roca Tiraval**, de - 24 m. també.

Junt amb espeleòlegs de Madrid, i durant el "pont" de tres dies de Tots Sants, un equip continuà la topografia de la **Cueva del Tornero**, tot aprofitant el baix nivell de les aigües, que permeté l'accés a la Galeria D-5. En aquella ràpida incursió, es topografià fins a uns 10 quilòmetres aproximadament de galeries.

FORAT DE LA QUERATA

SOLDUGA (LLEIDA)

BOUMORT

1970

A banda de les sartides dominicals de costum, durant el mes de febrer cal ressaltar la campanya a Vilalleons (Plana de Vic), on s'exploren unes petites però interessants cavitats (Cova de la Vall, Cova d'en Gili, etc.).

El dia 25 de febrer té lloc una nova assemblea de socis per renovar els càrrecs de la junta directiva, la qual quedà integrada per : President : **Jordi Antem**; Vice-president : **J.M. Victoria**; Secretària : **M^oC. Moreno** i Tresorer : **R. Victoria**.

Donat que el local que ocupava l'Entitat se'ns havia fet molt petit, tot aprofitant que el primer pis de l'edifici havia quedat lliure, el Centre decidí de llogar-lo, per tal que les Seccions tinguessin un espai físic propi i tanmateix, poder descongestionar el local primitiu. En ésser l'estatge superior una nau buida, a la qual calia fer les divisions pertinents, no cal dir com fou la "campanya de colonització" que feren les respectives Seccions, fins que poc a poc restà de la forma definitiva en que es troba ara.

Des de feia uns mesos, a la delegació de Vallvidrera del C.E.A., existia un grup de socis interessats per l'espeleologia, de vegades pel seu compte i d'altres en col·laboració amb la S.I.E., anaven fent una tasca, discreta però que semblava arrelar dins l'entitat del Collcerola. Entre d'altres activitats, en aquesta època participaren en la desobstrucció i primera exploració d'algunes cavitats del Campgràs (**Avenc Lluís Solà, Avenc de la Palmera, Avenc dels Negres i Avenc Hanna Svacbroc**) Arran del desgraciat accident de Solencio, l'any següent, aquest petit grup desaparegué totalment.

Durant el mes de març es realitzaren tres noves sortides de prospecció al massís del Boumort, aquest cop a la zona més septentrional, explorant-se : **Avenc de les Ribes, Cova de Porredons, Avenc Sota Bresca** i d'altres (Baèn, Pallars Sobirà).

Per Setmana Santa un reduït equip s'acosta a Fanlo (Osca) i en la visita que realitzen a la Cueva de los Gloces es troben amb el nivell d'aigües molt baix, fet que els facilita arribar al punt final de la galeria principal i començar els treballs de topografia. Setmanes més tard, un nodrit equip hi tornà però, com anys abans, el pas sifonant els impedeix el pas.

Durant setmanes, la junta directiva va anar elaborant uns nous reglaments, els quals foren aprovats en assemblea el dia 29 d'abril. Aquests reglaments, de setze pàgines mecanografiades, foren ampliament debatuts, discutits, esmenats, criticats, etc... i per fi, aprovats. El temps demostrà, un cop més, que no calia perdre tantes "energies".

Des del mes d'agost, la primera vegada, i a l'octubre i novembre dues més, es realitzaren tres sortides lleugeres a la Cueva del Tornero (Guadalajara), explorant-se petites noves galeries i es feren treballs d'anàlisi d'aigua i de fotografia.

A l'octubre, diferents membres de la Secció, coordinats per A.Ferro, inicien una campanya de prospecció i exploració de cavitats excavades en guixos a la conca del Llobregós (**Cova Femides, Forat Roig, Forat de Costa Blanca**), la qual tindrà continuïtat per espai de dos anys més.

Aprofitant la compra d'una nova multicopista, que vingué a substituir la primera "vietnamita" que teniem, a l'octubre apareix una publicació que volia ser més o menys periòdica ("Cuadernos de divulgación espeleológica") però que únicament aconseguí de veure la llum el primer número, dedicat a recollir tres treballs de geospeleologia publicats els anys 50 per J.Montoriol Pous.

En quant a publicacions, aquell any fou tot un rècord, ja que aparegueren cinc números d'EspeleoSie (nº 5,6,7,8 i 9), cosa que mai més es tornà a repetir. També, i amb ocasió del I Simposium de Metodologia Espeleològica, celebrat a Sta.Cecilia, es féu un tiratge a part d'un treball del company J.M.Victoria, sobre la normalització dels signes convencionals, el qual fou distribuït entre els assistents a aquell acte.

A primers de desembre es celebrà el "I Congreso Nacional de Espeleologia", organitzat pel Comité Català d'Espeleologia. La S.I.E., s'encarregà d'elaborar la guia d'excursions del Congrés (Cardona, Moià i Montserrat).

1971

De tota la història de la S.I.E., aquell any fou sens dubte el de més mals records, i de retruc fou també un dels més negres de tota l'espeleologia catalana, ja que els accidents espeleològics se'n portaren tres companys del nostre grup i tres més d'altres entitats. Erem a l'inici de les noves tècniques exploratòries i la gent, encara amb poca pràctica i manta vegada amb greus desconeixements dels principis més bàsics de la tècnica "sols corda", es llançà decidida a massificar els nous sistemes d'exploració. Nogesmenys, el nostre cas fou totalment diferent, ja que es tractà d'un fet fortuït, en el que les forces de la natura feren una demostració pràctica de llur prepotència.

Però sense ànim de recordar, encara que no es pot oblidar, veiem com es desenvolupà aquell any malestruc.

Les primeres setmanes foren de força activitat, encara que no hi ha cap d'especial distinció, s'enllesteixen algunes topografies i es continuen treballs pendents de l'any anterior.

El 25 de febrer, l'assemblea general confirma la nova junta directiva, que és formada per : President : **Jordi Antem**; Vice-president : **J.M.Victoria**; Secretari : **Ll.Ribera**; Tresorer : **R.Victoria**; Material : **J.J.Garcia**; Biblioteca: **P.Aymerich**; Arxiu : **X.Tomàs** ; Publicacions : **A.Ferro**; Activitats : **J.Navarro** i **J.Rovira**.

Pel "pont" de St.Josep, un reduït equip visità el Pirineu d'Ozca, tot explorant la **Cueva de Fuengloriosa** (Biescas) i la **Cueva de San Clemente** (Argüis). La setmana següent s'explorà l'**Avenc de la Roca del Corb** (Peramola, Alt Urgell) i també la **Cova del Pont d'Espies** a Coll de Nargó, cavitat d'uns 200 m. de recorregut que avui resta taponada pels sediments de l'embassament d'oliana.

Per Setmana Santa l'activitat fou força important : Un equip explorà la Torca del Carlista; un altre visità de nou la zona de Conca, explorant a Valdecabras cavitats tant interessants com la **Cueva de la Solana**, **Cueva del Boquerón** i la **Cueva de las Canalejas**,; altres van a la zona de guixos de Ponts i encara un altre equip començà les exploracions a Burgasé, Osca (**Espluga de Barrau**).

Del dia 15 d'abril fins al 27 de maig foren les dates previstes per a la realització del VII Curset d'Iniciació a l'Espeleologia. El primer diumenge s'anà a l'Ordal i el segon s'explorà el Pouetons de les Agulles; a totes dues sortides participaren 16 cursetistes i 8 monitors. El següent cap de setmana, aprofitant que la festa de l'1 de maig era dissabte, s'anà al Solencio de Bastaras (Guara); es feren tres grups que entraren a la cavitat espaiadament i només fins al segon llac. Tot d'una, quan el primer grup ja sortia i entrava el tercer, el Solencio "reventà", amb uns 20 companys al seu interior. Per sort i per l'experiència dels monitors, l'evacuació fou molt ràpida, però malauradament, dos cursetistes (R.Coll i C.Azcona) quedaren endarrerits, i un monitor (A.M^o Ferrer) reculà un xic per ajudar-los; la velocitat de l'aigua fou tan ràpida que no tingueren temps de fer res i foren engolits. No cal descriure la situació dantesca d'aquella nit, la desolació era total entre tot l'equip. Després vingueren els primers auxiliis, bombers, escalfandristes, companys d'altres grups,... però tot fou impossible davant una galeria totalment inundada per l'aigua. Les poques esperances que es tenien de trobar els companys amb vida, foren esvaïdes quan al cap de tres dies les aigües començaren a baixar de nivell, gairebé amb la mateixa velocitat que havien pujat, i l'equip de rescat trobà tots tres, en un racó i sense vida. Aquesta experiència fou, sens dubte, el cop més fort que ha rebut la S.I.E. al llarg dels seus vint-i-cinc anys d'història.

Les setmanes següents foren pràcticament d'una total inactivitat, però malgrat tot, el 10 de juny es decidí fer una última sortida del curset, a la Cova Simanya, on participaren 12 cursetistes.

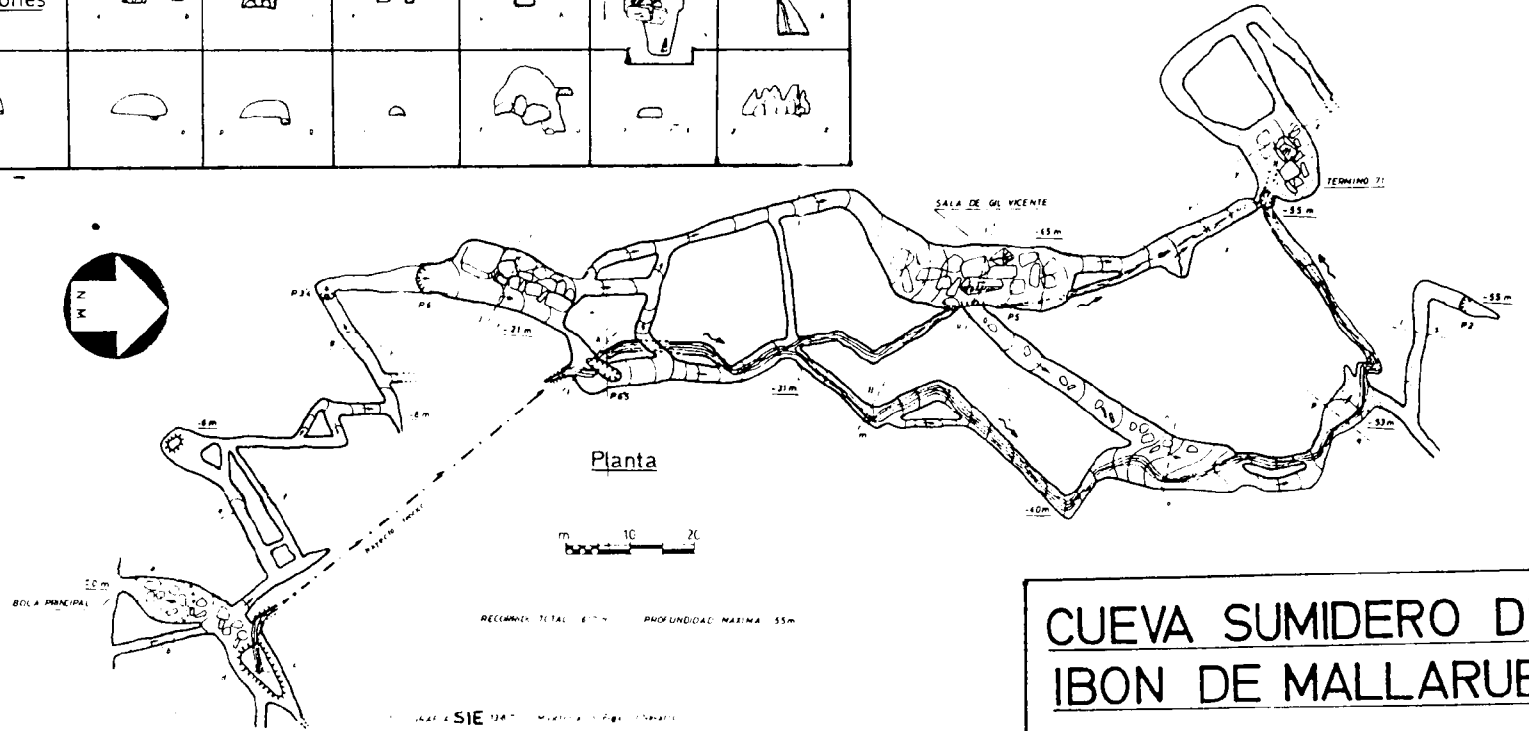
A l'agost, un reduït equip pren un primer contacte amb els relleus de Telera i Tendeñera (Osca), explorant-se la **Cueva de las Traconeras**, la **Cueva de las Grallas** i l'**Ibón de Mallarruego**. Al mes següent s'hi tornà al rascler de les Arenosas (Telera) i es localitzaren unes 20 cavitats.

Pel "pont" de Tots Sants, un equip de la Secció participà en el Campament Català d'Espeleòlegs, que es realitzava al massís del Montsec. Com ja hem dit, aquell any fou molt negre per a l'espeleologia catalana, ja que en el decurs d'aquest campament, al Graller del Boixaguer, perdé la vida un espeleòleg de Terrassa.

Els darrers mesos de l'any l'activitat de camp fou molt minsa i de poc interès exploratori. Com a nota destacada podem assenyalar però, la creació dins la S.I.E., del D.A.P. (Departament d'Arqueologia i Prehistòria), que integrat per un reduït grup de socis interessats en temes arqueològics, tingué una vida molt efímera, car no durà gairebé ni dos anys.

El mes de desembre aparegué el volum n° 10 d'EspeleoSie, el qual fou el primer que superà les 100 pàgines.

Secciones						
						

**CUEVA SUMIDERO DEL
IBON DE MALLARUEGO**
Panticosa (HUESCA)

Escala 1:500 SIE 1947

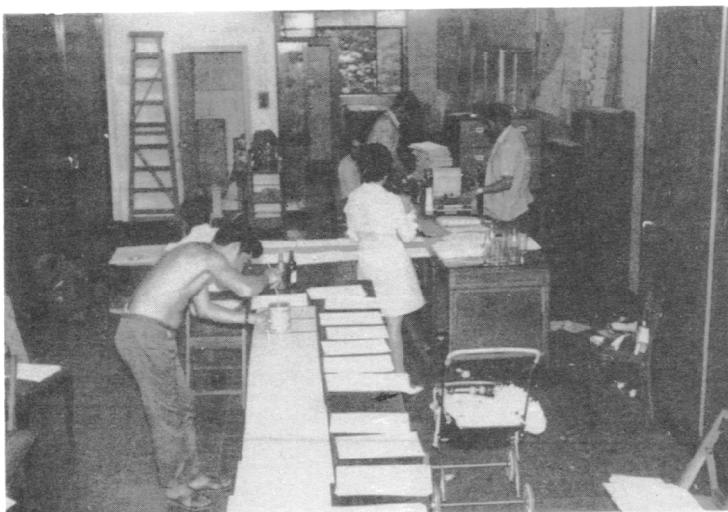
Encara un xic traumatitzats pels fets de l'any anterior, les activitats comencen a normalitzar-se. Els primers mesos de l'any es dediquen a diferents campanyes arqueològiques; a un complet estudi topogràfic i geomorfològic de la **Vora Fosca** (Tavertet) (que mai sortí a la llum); a l'estudi i topografia de la **Cova de les Llenes** d'Erinyà (Serra de Lleràs) i també a l'inici dels treballs de prospecció al Principat d'Andorra.

El dia 15 de març es celebrà una altra assemblea de socis que renovà la junta directiva, la qual fou formada per : President: **Lluís Ribera**; Vice-president: **X.Tomàs**; Secretari : **J.M.Victoria**; Tresorer : **R.Victoria**; Material : **J.Rovira**; Biblioteca: **P.Aymerich**; Cadastre : **J.Antem** i Arxiu : **R.Rubio**.

Per Setmana Santa es realitzaren activitats a la Serra de Lleràs (**Graller d'en Remigi Moli, Graller de Gurb, Espluga de les Tremolisses i Espluga de la Fageda**); a Conca (Cueva de la Solana, a Valdecabras) i a Pontons (**Cova Mariangla, Coves del Pany, Cova de la Bòfia**, etc.). Les setmanes següents l'interés es centrà en continuar les exploracions a la Serra de Lleràs i relleus propers.

Després d'uns quants mesos de preparació, organitzat per la nostra S.I.E. i amb el patrocini de l'E.C.E., es portà a terme el **II Simposium de Metodologia Espeleològica**, que a partir d'aquella edició tingué caràcter monogràfic, dedicant-se llavors al tema de Topografia subterrània (encara que també s'incloué Cadastre i alguna cosa de Documentació). El dissabte 27 de maig, una vintena d'espeleòlegs catalans i mallorquins es reunien al nostre estatge en sessió de treball, per tal d'elaborar i discutir els signes convencionals usats en topografia. L'endemà, 28 de maig, es celebrà l'acte central del Simposium, amb la participació d'un centenar d'espeleòlegs, que en sessions de matí i tarda van debatre diferents aspectes de la problemàtica en la topografia subterrània. Durant l'acte s'entregà als participants un gruixut volum que recollia les 27 comunicacions que havien lliurat tots els interessats en el tema. Malgrat la senzillesa de l'acte, fou tot un èxit i serví de base per a l'organització dels altres sis que es celebraren els anys posteriors.

Aprofitant l'organització del Simposium i per tal d'enllestir la publicació del volum de Comunicacions, uns mesos abans es decidí la compra d'una màquina d'escriure elèctrica i d'una nova multicopista (també elèctrica, amb la qual cosa ens oblidarem per sempre més de donar voltes a la maneta), les quals, malgrat l'esforç econòmic que es va fer, foren força rendibles, ja que fins no fa gaires anys eren les nostres eines per a la confecció d'EspeleoSie.

Durant molts anys, la realització d'EspeleoSie fou una tasca de veritable artesania.

L'estiu d'aquell any hi han tres fets a destacar. Dos d'ells són activitats de camp; el primer, la campanya al pre-pirineu d'Ozca, concretament a la zona de Lacort, prop de Boltaña, on a més d'explorar-se unes interessants cavitats, en una d'elles es realitzà una important troballa biospeleològica (**Troglocharinus rovirai**); la segona correspon a una campanya lleugera a Astúries i Galícia, on s'explorà la **Cueva Colluvina** i s'iniciaren les activitats a la **Cueva del Rey Cintolo** (Mondoñedo, Lugo). L'altre fet a destacar és de caire luctuós, ja que el company Pedro Auzmendi, junt amb altre membre del Centre, trobaren la mort als Alps suïssos, tot fent activitats de muntanya.

Ja a la tardor, hem d'esmentar l'acabament dels treballs a les cavitats de Lacort (Osca) (**Espluga de Barrau**, **Cueva de D.Macario**, etc.) i l'exploració i topografia de la **Cueva del Hueso Santo** (el Pueyo de Araguás, Osca) on es féu una nova troballa biospeleològica (**Oscadytes rovirai**). També d'aquesta època de l'any són els treballs de cadastre i topografia a dues zones catalanes ben diferents, Queralbs (**Cova de Rialb**, etc.) i a Pratsdip-Colldejou (**Avenc del Pla**, **Avenc de la Tornera**, **Grallera de l'Aguiler**, etc.).

En quant a publicacions, a més de les esmentades, cap a final d'any aparegueren tres nous volums d'EspeleoSie (nº 11, 12 i 13); també es féu una segona edició del nº 1, els clixés de la qual foren voluntàriament picats per l'aleshores membre de la S.A.S. (advui de la S.I.E.), en Joan Pallarès.

1973

Aquell any, just a la meitat del camí d'aquest total de vint-i-cinc, es pot apreciar un nou canvi en la forma d'ésser i d'actuar de la S.I.E., no gaire apreciable llavors però que marcà el desenvolupament de la darrera etapa fins ara. Nova gent i noves formes d'interpretar l'espeleologia feren evolucionar la nostra tasca fins l'època actual.

Encara que gairebé de sempre, una de les nostres dèries ha estat la topografia, aquell any es topografiava tot, i aquest tot era molt, ja que al llarg de l'any es visitaren 211 cavitats. Es feren continues visites de cap de setmana al Baix Maestrat (**Avenc de Sta. Barbara**, **Cova dels Encenalls**, ...), a l'Alta Ribagorça, a la Llitera (**Cova-avenc del Salaber**, **Gralleres d'Estadilla**), a l'Alt Urgell (**Pou de les Gralles**, **Forat de Boli Armíni**). Pel març s'aconseguí la penetració a la **Cueva de los Gloces** (Fanlo, Osca), descobrint-se noves galeries i topografiant-se totalment la cavitat, amb un desenvolupament de 1558 m.

Per Setmana Santa un petit equip tornà a la Cueva del Tornero, però l'alt nivell de les aigües no permeté progressió important, desplaçant-se a la veïna localitat de Peralejos de las Truchas, on s'exploraren i topografiaren tres interessants avencs, **Sima del Bochorno** (-164 m.), **Sima del Chaparral** (-75 m.) i **Sima de las Grobias** (-65 m.). Un altre equip, més nombrós, es dedicà a continuar els estudis de la zona de Valdecabras, explorant-se un bon nombre de cavitats, la majoria de les quals ja eren conegudes d'anys anteriors.

El dia 8 d'abril es celebrà el III Simposium de Metodologia Espeleològica, organitzat per l'A.C.E. de Mataró i dedicat a la geospeleologia; en aquest certamen es presentaren nou comunicacions de membres de la S.I.E.

El mes de maig es dedicà quasi íntegrament a treballar el massís del Pedraforca, on s'exploraren i topografiaren les principals cavitats (**Avenc dels Escaladors**, **Forat de les Olles**, etc.).

El 18 de juny, l'assemblea general nomenà una nova junta directiva, aquest cop integrada per : President : **Josep M. Victoria**; Vice-president i Administrador : **J. Antem**; Secretari : **J.M. Miñarro**; Material : **J. Sabroso**; Arxiu i D.A.P.: **X. Tomàs** i Biblioteca : **I. Yagüe**.

A les primeries d'estiu començà una campanya de prospecció i exploració de cavitats a Olesa de Bonesvalls (el Garraf), que ocupà molts caps de setmana fins a finals d'any i fins i tot, alguna que altra tarda de dies feiners. És una llàstima que algunes de les cavitats explorades, poc temps després foren "ocupades" per les urbanitzacions que han destrossat bona part del terme d'Oleseta.

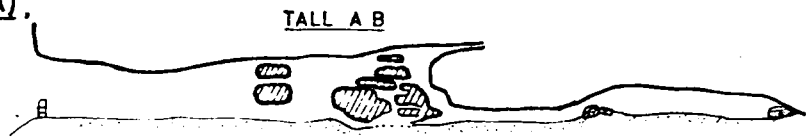
Cova de la Margineda

Santa Coloma (ANDORRA).

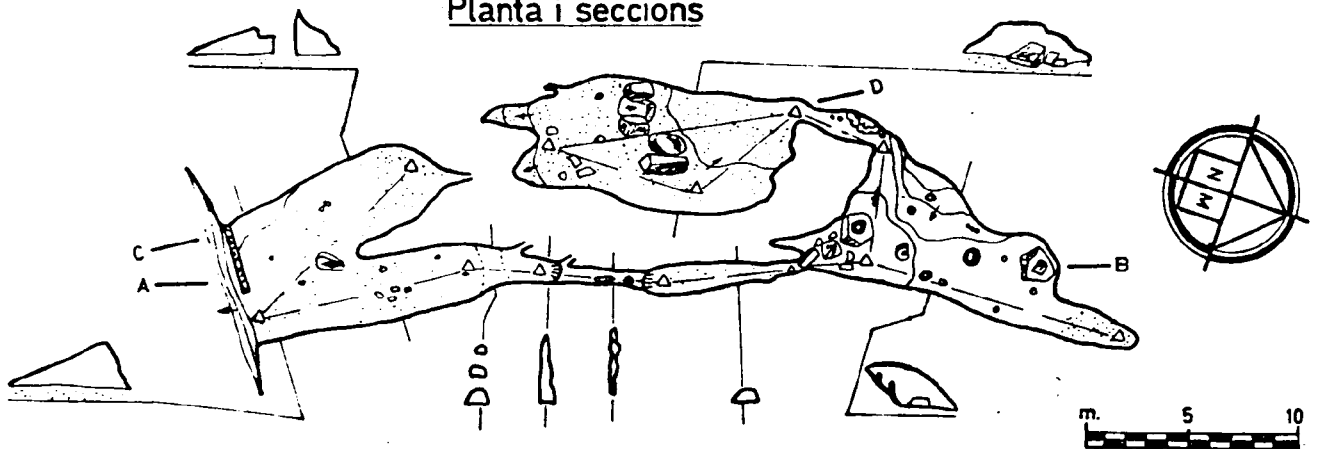
TOPOGRAFIA® S.I.E. 3-12-1972

J.M.VICTORIA - X.TOMAS

Desarrollo total: 80m.

Planta i seccions

Durant les vacances d'agost s'organitzà una campanya espeleològica un tant discreteta. Un primer equip se'n va anar a Pícs d'Europa, localitzà cavitats i emplaçament per al campament de l'any vinent; després anaren a la **Cueva del Rey Cintolo** (Lugo) on es topografiaren més de 5000 m. de galeries i tot seguit travessaren la península per trobar-se amb un segon equip a Granada, concretament a la zona de Loja i Alhama de Granada, on s'exploraren un bon nombre de cavitats: **Sima de Enrique** (-147 m.), **Sima del Hoyo del Conejo** (-75 m.), **Sima de Cuadros** (-45 m.), etc. . De tornada cap a Barcelona es prengué contacte amb la zona de Calasparra (Múrcia), on poc després es farien treballs topogràfics a la **Caverna del Puerto**, treballs que avui dia encara no són acabats, malgrat les múltiples visites a aquesta laberíntica cova.

A la tardor es continuaren els treballs deixats per l'interval estiuenc, principalment els d'Olesa de Bonesvalls i l'Alta Ribagorça. També es féu la topografia d'una interessant i poc coneguda cavitat de la Baixa Cerdanya, l'**Avenc de la Cabana d'en Garraba**. En una de les periòdiques visites a la Serra de Lleràs es localitzà una cova fins llavors desconeguda, es tractà d'una interessant cavitat (**Forat del Toscà**) de 1416 m. de recorregut. En els mateixos dies i en aquest massís també, s'explorà el **Galler d'Espills** (-61m.).

En quant a publicacions, aquell any únicament aparegué el nº 14 d'EspeleoSie.

1974

Tot començant l'any es centraren les activitats en una nova zona de treball que ja feia un cert temps que li teniem ficat l'ull, els Ports de Beseit. El primer contacte es realitzà en un avenc gairebé desconegut, explorat feia poc per un novell grup tortosí, l'**Avenc de Farrubio**, en el qual s'assoliren el 106 m. de fondària. Les setmanes següents es continuaren els treballs pel massís, topografiant i catalogant les cavitats dels sectors del Mont Caro i de la Mola de Catí, la majoria d'elles conegudes, però que mai havien estat objecte d'un treball de conjunt.

La vida social havia tornat a la plena normalitat després d'un mesos amb una certa atonia. Un dels projectes que es plantejà fou l'organització del V Simposium d'Espeleologia, que havia de dedicar-se al tema de Tècnica i Material, però després de temptejar l'assumpte s'acordà no tirar endavant.

A primers d'any també, aparegué el nº 15 d'EspeleoSie, amb el qual es va batre un nou rècord en quant al nombre de pàgines (150), el qual mai més hem assolit.

D'altra banda i degut a la inactivitat que patia des de feia un temps, es decidí suspendre el D.A.P. (Departament d'Arqueologia i Prehistòria). En contrapartida, es començà l'ampliació i ordenació de la biblioteca, tasca prou feixuga però que donà prou satisfaccions, fins assolir un nivell més que acceptable i que encara avui dia és una excel·lent font de dades.

Per Setmana Santa un equip realitzà treballs a diferents cavitats de la Iglesuela del Cid (Terol) i un altre començà la topografia de la Caverna del Puerto (Múrcia).

Abans de l'estiu s'exploraren algunes cavitats prou interessants i poc conegudes: L'**Avenc de Vandellòs** (Baix Camp), de 109 m. de fondària; a l'Osona es topografià la **Cova de les Grioterres** (donada a conèixer posteriorment per un altre grup); a l'Alt Urgell, l'**Avenc del Cataplanel** i al Pallars Sobirà, el **Forat del Tinc-a-tinc**.

A primers d'estiu apareix el volum nº 16 d'EspeleoSie, on entre d'altres coses comencen a sortir publicats els treballs realitzats els darrers anys a la Serra de Lleràs.

El juny i el juliol es dedicaren també als preparatius per a l'expedició de l'estiu a Pics d'Europa, tant a nivell logístic com sobre el terreny, anant en llargs caps de setmana cap a Astúries, tot localitzant zones i diferents cavitats que serien l'objectiu d'aquella expedició.

L'**"E.S.I.E.C. '74"** (Expedició de la S.I.E. al Cornión) fou la primera campanya seriosa que la gent de la S.I.E. organitzà per aprofundir el coneixement espeleològic del massís del Cornión (Pics d'Europa) i que a més tingué continuïtat, car des d'aleshores, gairebé cada any s'han dedicat unes setmanes a la recerca i exploració en aquells paratges.

En aquesta primera expedició participaren una trentena de membres de la S.I.E., disposant d'un campament base instal·lat per damunt del llac de l'Ercina. S'exploraren unes 30 cavitats, destacant per damunt de totes el **Pozu de Vega el Forcau**, on aquell estiu s'assoliren els 230 m. de profunditat (segons esbrinaments posteriors, aquesta cavitat podria ser el Pozu del Canto Ceñal, explorat parcialment l'any 1964 per espeleòlegs del S.C.A.L. de Montpeller i que batejaren amb un topònim proper, però que no correspondria si veritablement, com sembla, fos el mateix avenc). Altres cavitats interessants explorades aquell estiu foren: **Cueva del Trumbio**, **Cueva del Infierno**, **Cuevu del Reguerín de la Porra**, **Pozu Palomberu**, **Pozu la Texa**, etc.

Entrats ja a la tardor, l'interès de la gent, i per tant l'activitat, minvà notablement, la qual cosa provocà polèmiques discussions a les reunions de junta directiva. D'aquella època tan sols podem destacar una sèrie de sortides a revisar les topografies d'algunes cavitats catalanes de més de 100 m. de desnivell (Avenc Font i Sagué; Pouetons de les Agulles i Avenc del Bruc); també es topografià la **Font de Rivert** (Serra de Lleràs) i es portaren a terme unes tímides campanyes de catalogació a Benifallet i Montserrat.

S'inicià l'any amb la mateixa tònica amb que acabà l'any anterior, és a dir, amb una notable atonia tant en les activitats com en la vida social. El dia 12 de febrer es celebrà l'assemblea general reglamentària, on el tema principal de discussió fou la situació creada per la manca d'activitats interessants i les possibles solucions. També fou elegida la nova junta directiva, integrada per : President : **Xavier Tomàs**; Vice-president i Administrador : **J.M.Miñarro**; Secretari : **J.Prades**; Biblioteca: **F.Olivart**; encara que als pocs dies hagué d'ésser reestructurada per dimissió del vice-president, passant a ocupar aquest càrrec en **J.Prades**, la Secretaria : **P.Lázaro** i Admsitrador : **J.Antem**.

D'aquests primers mesos de l'any tan sols caldria destacar la tasca de catalogació i topografia de diferents cavitats a la Mola de Catí (Ports de Beseit): **Avenc del Salany**, **Cova Terrera**, **Avenc del Pèndol**, etc.

A l'arribar Setmana Santa la gent s'animà una mica amb el projecte de tornar a Pics d'Europa, per tal d'intentar un nou atac al Pozu de Vega el Forcau. Si bé les condicions climatològiques eren prou bones per a l'exploració, no ho eren tant per a l'aproximació a l'avenc, ja que la neu impedia el pas dels cotxes fins una mica abans d'arribar als llacs d'Enol. Malgrat totes les dificultats i amb l'equip afeblit, s'aconseguí passar el punt final de l'exploració de l'any anterior i assolir les galeries inferior, encara que no es pogué arribar al final de la cavitat. La tornada fou prou dramàtica, la gent molt cansada i amb la gran quantitat de neu que hi havia, es convertí en un calvari de congelacions, algunes d'elles prou greus.

Tots aquests fets haguessin pogut agreujar les "hores baixes" que vivia la S.I.E., però a les poques setmanes es produí un fet que capgirà la situació. Feia poc temps havíem acompanyat a un grup de companys d'un altre grup (J.Lloret i amics) a l'entrada de la Cova Cuberes, els quals ens informaren posteriorment de la redescoberta de la gairebé desconeguda Galeria Gelera. A l'abril, un equip de la S.I.E. decidí d'anar a donar un cop d'ull i topografiar tota la cova; es superà el punt de la "pértiga" i es recorregué tota la Galeria Gelera, però en arribar al seu punt final, l'"instint subterràni" féu creure que allò no podia acabar d'aquella manera i, amb poques eines per desobstruir, pràcticament amb les mans, s'inicià una tasca de treure pedres i terra que durà més de quatre hores, fins que a la fi, una estreta gattonera permetia el pas a les noves galeries, d'unes dimensions més que notables. Amb el més rigorós secret (per una vegada a la vida ningú no va obrir la boca), tots els membres de la S.I.E. s'abocaren a l'exploració de les noves galeries (batejades "Complex Auzmendi" en memòria del company desaparegut tres anys abans) i a la topografia de tota la cova. El dia 6 de juliol es sortia amb els últims metres de topografia i a les dues setmanes es donava a conèixer als espeleòlegs catalans mitjançant una xerrada i un passi de transparències al nostre estatge, la cova més llarga de Catalunya, que aleshores tenia 3120 m. de recorregut.

A finals de juny, la junta directiva havia presentat la dimissió i el 16 de juliol en assemblea extraordinària, s'elegí la nova junta integrada per : President: **Josep M. Miñarro**; Vice-president : **J.Prades**; Secretari : **P.Lázaro**; Tresorer : **A.Ferro** i Vocal : **J.Rovira**.

El mes de juliol es realitzà una sortida a la zona del Barranco del Infierno (Tenedñera), visitada uns mesos abans i es començà la tasca de catalogació d'algunes de les cavitats més interessants.

A l'agost, la proposta de tornar al Pozu de Vega el Forcau no prosperà, la gent encara tenia un mal record de l'experiència de Setmana Santa. Malgrat tot, dos equips anaren cap a terres asturianes. Un tenia com a objectiu explorar la **Cueva de Fresnedo**, a Teverga, on es topografiaren uns dos quilòmetres de galeries. L'altre equip anà a Vega Maor, on explorà el **Pozu los Texas**, de 224 m. de profunditat; al mateix massís es realitzà l'exploració de l'interessant sistema **Pozu los Llanos-Cuevu de la Molina**, de 307 de desnivell i 1300 m. de recorregut i també s'explorà parcialment la laberíntica **Cueva Vieya-Los Quesos**. Més tard, continuaren la topografia deixada a mitges per l'altre grup a la Cueva de Fresnedo, i finalment, a terres de Palència, s'explorà i topografià la **Cueva de Useca**, de 2304 m. de recorregut.

Després de vacances apareix el nº 17 d'EspeleoSie, que a manca de material més recent, recull una sèrie de treballs realitzats pocs anys abans.

A finals d'estiu s'anà a mirar un avenc a la vall de Boí, publicat feia més de 10 anys a la revista Speleon i que segons semblava podia continuar; i així fou, tractant-se d'una interessant integral (**Forat del Graller**) tot seguint un curs d'aigua i de gairebé 100 m. de desnivell.

Per la tardor, els treballs es concentraren a la Serra de Lleràs i més concretament a la Cova Cuberes, on s'exploraren noves derivacions de les galeries principals, augmentant el seu recorregut a tres quilòmetres i mig. En una de les moltes sortides al massís s'anà a veure un forat que ja feia algú temps ens havien comentat la gent de la comarca; ben aviat es copsà que es tractava d'una cova prou interessant (**Botet de Casa Rei**) i que superaria el quilòmetre de recorregut.

A finals d'any es realitzà una interessant audiovisual que amb el títol : "Els relleus conglomerats de la Serra de Lleràs", feia una exposició, tant geogràfica com espeleològica del massís. Es projectà a la sala d'actes del C.E.Àliga i a la del C.E.Terrassa.

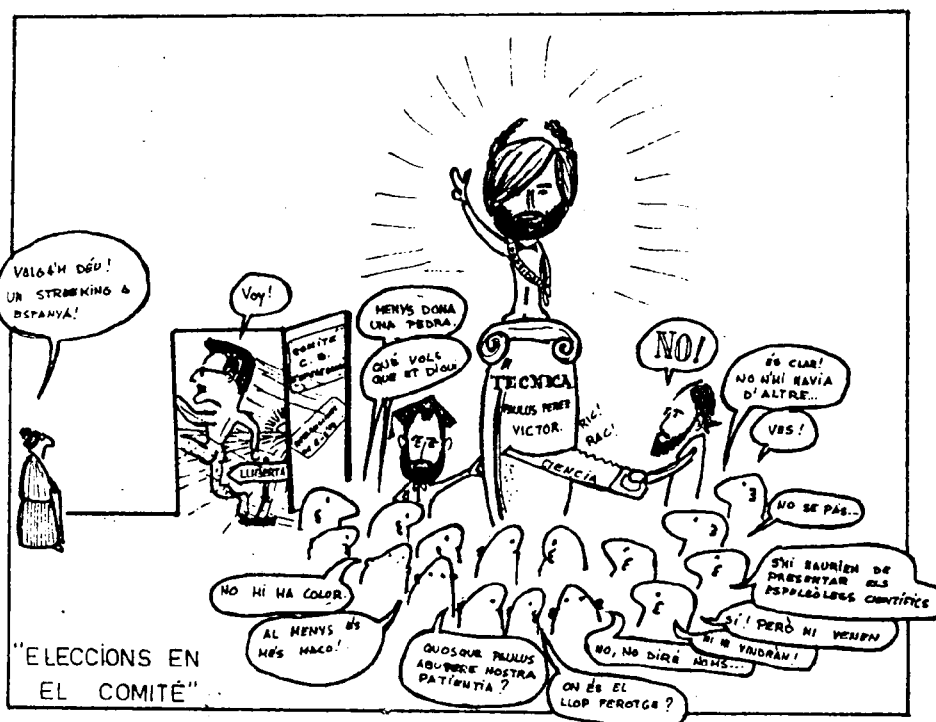
1976

Les activitats dels primers mesos de l'any no foren gaire trascendents, prospeccions per la Serra de Lleràs, Serra de Peracalç, Alta Ribagorça i relleus propers.

El 26 de febrer es celebrà l'assemblea general ordinària de socis, a la qual entre d'altres temes es tractà de les relacions de la S.I.E. amb el Comitè Català d'Espeleologia, les quals eren pràcticament nul·les des de que el Sr.Pau Pérez havia accedit al càrrec de president de l'esmentat Comitè l'any 1974. L'assemblea decidí, encara que amb algunes reserves, restablir mínimament aquelles relacions. Poc a poc i en el decurs del temps aquests contactes permeteren d'integrar-se de nou plenament en la vida federativa.

Pel març es tornà al Ports de Beseit, continuant la tasca iniciada a la Mola de Catí, localitzant l'**Avenc dels Mamelons**, explorat feia algú temps per membres de l'E.R.E.-C.E.C. però que restava fins aleshores pràcticament inèdit, resultant ésser la cavitat més fonda de les comarques tarragonines. En les setmanes següents es procedí a la seva topografia i a l'exploració de noves galeries.

Aquell mateix mes s'enllestí la topografia del **Botet de Casa Rei**(Serra de Lleràs), donant un recorregut total de 1146 m.

Les relacions de la S.I.E. amb alguns dirigents federatius, no han estat sempre massa cordials (Ex-tret d'Espeleòleg nº 20, 1974, ERE del CEC).

Per Setmana Santa no es realitzà gaire activitat. Dos reduïts equips de la S.I.E. contactaren amb sengles grups de Benicarló i Mallorca, realitzant algunes visites interessants a cavitats del Maestrat i del carst mallorquí respectivament.

Abans de l'estiu aparegué el nº 18 d'EspeleoSie, el qual donava a conèixer els primers treballs i topografia de la Cova Cuberes, anunciats l'any anterior i també l'esmentat Botet de Casa Rei

Per aquelles dates també es realitzaren una sèrie de prospeccions per la Vall d'Aran, i encara que llavors no s'obtingué cap resultat satisfactori, el temps ens demostrà, que no anavem mal guiats en la nostra recerca.

El mes d'agost fou prou important per a la S.I.E.. D'una banda, un primer equip s'instal·là a la zona inferior del massís del Cornión (Astúries) explorant interessants cavitats (**Cueva Pruneda, Cueva de la Cañada, Cueva Merin, Sumidero de Lin de Bobia, etc.**), tot esperant el grup procedent d'Escuain, per acometre el darrer, aquella vegada si, atac al Pozu de Vega el Forcau.

Aquestes activitats d'aquell estiu mereixen comentaris apart : L'amic Ramón Canela, del G.E.Badalona, per qüestions personals i professionals no tenia temps per continuar dirigint les campanyes al massís d'Escuain, a més, el grup badaloní, per diferents causes comptava amb molt poca gent als seus rengles en aquella temporada. La qüestió fou que els espeleòlegs badalonins ens proposaren que la S.I.E. continués les exploracions al massís, comptant amb la col.laboració de la gent que aleshores integrava el G.E.B.. La primera setmana d'agost d'aquell any ens feren la "presentació" del massís, especialment de les cavitats més importants i durant aquelles mateixes jornades s'anà a un avenc que anys enrera havien explorat fins a uns 100 m. de fondària i que semblava fer-se impracticable. Es tractava del B-15, que durant aquells dies s'explorà fins a uns 250 m. de profunditat i ja aleshores s'intuí que havia d'anar a comunicar amb les fonts d'Escuain.

Aquella pretesa col.laboració, amb el temps s'anà refredant, car alguns membres del G.E.B. que havien tornat al grup, no veien amb bons ulls que la S.I.E. invaís el "seu" terreny, i amb sutils plantejaments anaren trencant aquella relació, no sense abans però, recollir tota la documentació que nosaltres havíem fornit aquella temporada. Malgrat tot, nosaltres continuàrem (i continuem) anant a Escuain, tot fent la feina que creiem més interessant.

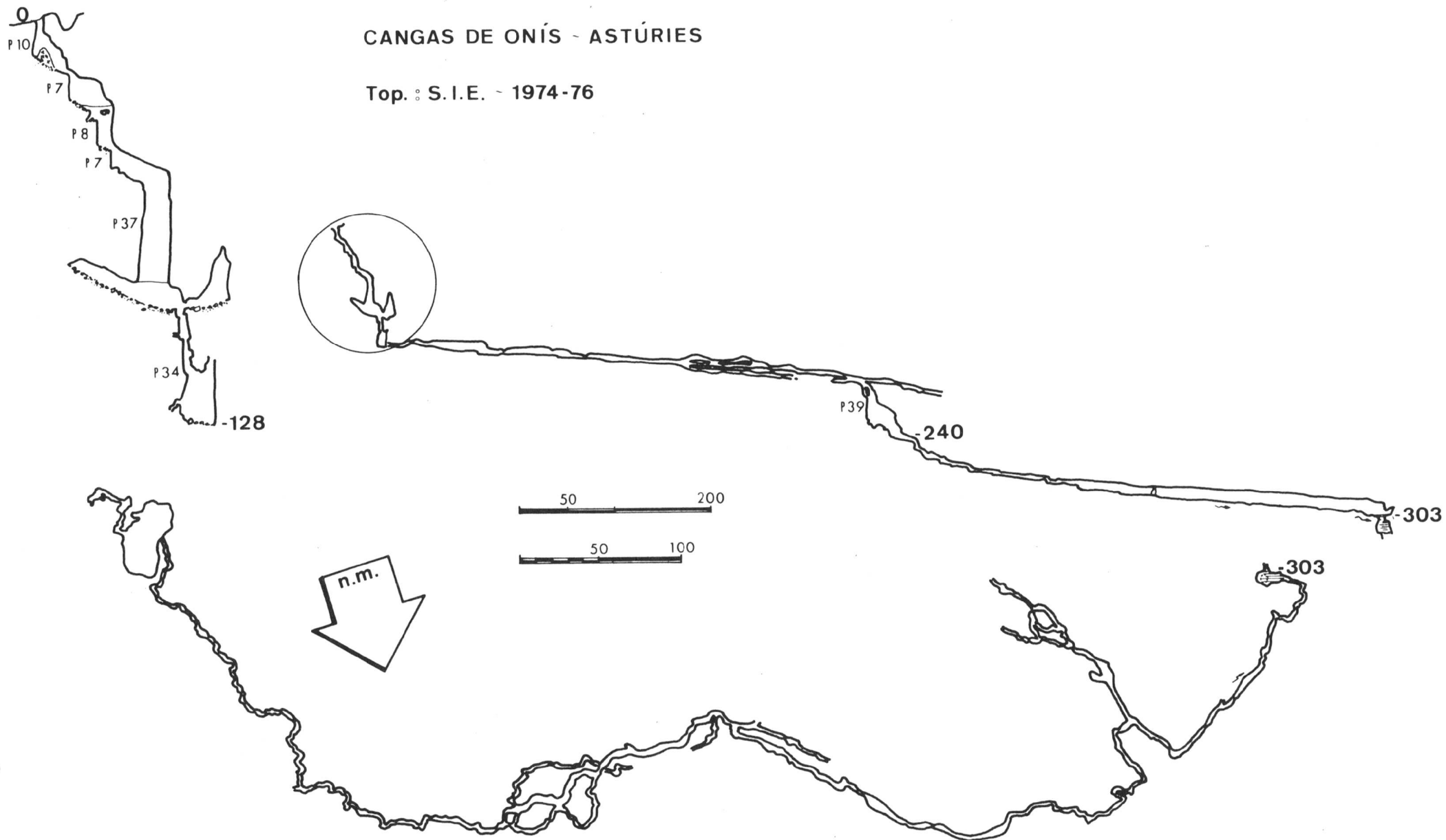
L'altre afer a comentar és prou distret i té com a protagonista el Pozu de Vega el Forcau. L'estiu de l'any anterior, en J.M.Victoria acompanyà a un grup d'espeleòlegs d'Oxford (O.U.C.C.) que cada any trobem pel massís, en una ràpida visita als primers pous de l'avenc. Donat que se'ls veié interessats, es convingué amb ells que l'agost del següent any, donaríem l'atac definitiu i ells ens podrien acompanyar. Ja ben avançat el mes de juliol, rebem una carta d'Oxford en la que ens comenten que els és impossible d'anar a l'agost i que marxen d'inmediat cap a Pics d'Europa, que aniran al Forcau i com que no tenen temps material per tornar a escriure, si l'avenc continués ens deixarien una nota al bar dels llacs, i si pel contrari, acabaven l'exploració, no ens dirien res i així nosaltres podríem fer l'exploració ... com si es tractés d'una primera!! Naturalment succeí això últim i la sorpresa fou encara més gran quan un cop al fons de l'avenc es comprovà que la zona inundada que l'equip punta havia vist l'any anterior a uns 10 m. del punt on es decidí abandonar, era el sifó terminal de la cavitat. Un cop feta la topografia, la cota de màxima profunditat la situem a - 303 m. Al cap d'un temps, la gent d'Oxford publicà la fitxa de l'avenc (vegi's "Espeleòleg" nº 31) i aquesta cota la reduïen a - 258 m. Ens posarem en contacte amb ells, tot enviant la nostra poligonal per tal d'esbrinar on podia estar la diferència, però a hores d'ara encara esperem la resposta. Si comparem ambdues topografies, s'observà que a la zona superior de pous a ells els dóna una cota més profunda, en canvi, als llargs meandres, ostensiblement descendents, ells els representen molt més horitzontals.

Tots aquests afers ens demostren un cop més, que en aquest "fosc" món de l'espeleologia, no es pot anar amb el "lliri a la mà".

POZU DE VEGA EL FORCAU

CANGAS DE ONÍS - ASTÚRIES

Top. : S.I.E. - 1974-76

I tornant de nou a les activitats fetes en el decurs d'aquell any, trobem que a la tardor es tornà a Escuin, l'objectiu fixat aleshores fou l'**Avenc de la Foratata** (C - 12), el qual es topografià fins a -124 m. i en una sortida a finals d'octubre, conjuntament amb membres del G.E.B., s'assolí arribar fins a la boca d'una gran vertical que deturà les exploracions per aquell any.

Altres sortides que podem esmentar són les realitzades a la **Bòfia de la Corba** (Rasos de Peguera), on s'aixecà la topografia (-106 m.); també s'enllestiren els treballs de la zona de Pratedip-Colldejou i una exploració a la Vall d'Aran (**Forats del Margalida**).

L'any acabà amb un "rescat fantasma" al Montsec. Un grupet havia anat el cap de setmana al Graller del Corralot i dilluns de bon matí encara no havien donat senyals de vida, la qual cosa feu alertar llurs familiars. Vam trucar a la Guàrdia d'Ares i ningú els havia vist; així doncs, decidirem enviar un equip de rescat de la Secció, trobant-los al bell mig de la pista que puja al Montsec, ja que se'ls havia espatllat el cotxe i decidiren passar la nit dalt la carena. Sort tingueren que el graller ja era lluny, si no l'equip de rescat els provoca un veritable accident.

1977

Les primeres sortides de l'any foren molt variades, a les Muntanyes de Prades (Avenc GERS, Avenc Clonc i Avenc Orellut, etc.) on es feren les respectives topografies per al Catàleg Espeleològic de Catalunya; també d'aquesta època són les primeres visites al massís de Perellós (Catalunya Nord); es continuaren els treballs a la Mola de Catí, tot explorant una cavitat inèdita (**Avenc de la Fecunditat**, - 32 m.); tanmateix es realitzaren nombroses sortides a la Cova Cuberes, tot cercant noves galeries.

El 17 de febrer l'assemblea general aprovà la reelecció de la junta directiva, que fou reestructurada de la forma següent : President : **Josep M. Miñarro**; Vice-president i Administrador : **A. Ferro**; Secretari : **J. Rovira**; Biblioteca : **P. Lázaro**; Material : **M. Boronat**. A la mateixa assemblea s'aprovà que a partir del nº 21 d'EspeleoSie hi hagués un canvi en el disseny de la portada i que la seva redacció fos majoritàriament en català.

A primers d'any també havia aparegut el nº 19 d'EspeleoSie, que entre d'altres coses apareixia un índex de les topografies de cavitats catalanes publicades i un complet treball sobre l'Avenc dels Mamelons.

Per Setmana Santa l'objectiu és l'Avenc de la Foratata (C-12), a Escuin, on es desplaçà gairebé la totalitat de membres actius de la Secció. Les condicions meteorològiques foren molt dolentes i les tempestes de neu quasi constants, impeding qualsevol tasca espeleològica valorable. A més, el company S. Orduña "decidí" baixar relliscant des de l'alçada de l'Avenc de les Gralles fins vora la Balma de la Foratata, per fortuna l'accident fou menys greu del que es pensà en un principi, però l'expedició acabà amb un rescat per la Guàrdia Civil, ambulància i visita a l'hospital de la Seguretat Social d'Osca on quedà ingressat el company.

Pel juliol s'aprofiten dos magnífics "ponts" per tornar a Escuin. S'inicià la topografia de l'Avenc de la Bufona (C-20), s'explorà parcialment l'Avenc de les Gralles (C-13), s'anà també a la Cova Barber i es finalitzà l'exploració i topografia de la Cueva del Artiguo Bajo, de prop d' un quilòmetre de recorregut. Aquestes activitats tingueren continuació immediata durant la primera quinzena d'agost. En aquestes dates s'arribà al suposat final de l'Avenc de les Gralles (C-13), on l'equip punta, amb poca llum i força aigua, donà per acabada l'exploració a la cota -284. També s'exploraren i topografiaren diferents cavitats de la zona C (C-2; C-7; C-8; etc.) i de la zona A (Cueva de los Arnales; Osos, etc.).

A la segona quinzena d'agost, part de l'equip d'Escuin i altres anaren de nou a Pics d'Europa, concretament a la zona baixa del Cornión; s'explorà la Cueva de la Campana; s'iniciaren els treballs a la **Cueva del Burdio la Peña** i s'acabaren de topografiar unes derivacions al Pozo los Llanos. Precisament en aquest darrer, el company J.M. Victoria tingué una caiguda, trencant-se dues costelles, però de la qual cosa no s'assabentà fins que a finals de vacances, a Barcelona, anà al metge, aleshores ja estaven soldades!.

Des de l'any 1976, les exploracions al massís d'escuin han estat continuades. (Avenc de la Bufona, C-20).

Per les festes de la Mercè es continuaren els treballs a la Cova Barber (Escuin) i per Tots Sants s'acabà l'exploració i topografia de la Cueva del Burdio la Peña (Pics d'Europa). També aquella tardor aparegué el nº 20 d'EspeleoSie, que recollia una sèrie de treballs realitzats feia ja alguns anys.

Després de més de sis anys sense haver-ne fet cap, es portà a terme el VIII Curset d'iniciació a l'Espeleologia, que es realitzà des del 24 de novembre al 15 de desembre i aplegà un total de 12 cursetistes.

Per dimissió del president, el 21 de novembre l'assemblea general extraordinària elegí la nova junta directiva, integrada per : President : **Pere Cantons**; Vice-president i Biblioteca : **F.Olivart**; Secretari i Administrador : **A.Ferro**; Material : **M.Boronat** i Publicacions : **J.M.Miñarro**.

1978

Poques són les activitats remarcables dels primers mesos de l'any, tan sols l'exploració i topografia d'un nou avenc a Garraf, descobert feia poc per espeleòlegs de St. Cugat (Avenc G.I.E.S.C.) de - 82 m. i diferents sortides de recerca a la Cova Cuberes.

També a primers d'any i amb nou disseny, apareix l'EspeleoSie nº 21, on comencen a donar-se a conèixer els treballs del Rosselló i al Mont Caro i Mola de Catí.

Per Setmana Santa un equip anà a Escuin, però de nou les poc favorables condicions climatològiques impedeixen de fer quelcom positiu. Un altre grup retornà a Conca, explorant i topografiant algunes cavitats interessants (**Cueva de la Dehesilla del Sotillo, Cuevas nº 1 y 2 de las Torcas**).

A primers d'abril les constants visites a la Cova Cuberes donen el seu fruit i per un forat que havia passat desapercebut s'arriba a un nou pou inexplorat que dóna accés a les galeries inferiors (**Riu Auzmendi**). El dia 15 del mateix mes s'exploren totalment i es topografien aquestes noves galeries; la cova és a punt d'assolir els 5000 m. de recorregut. Però tot té un preu, ja que en aquesta sortida la companya M. Alfonso tingué una caiguda a "La Colada" que li produí fractura de dues vèrtebres. La serenitat i força física de l'accidentada i la fermesa i harmonia de tot l'equip feren de la sortida una excel·lent pràctica d'autosocors, malgrat la quantitat de passos inversemblants que s'hagueren de fer fins a la mateixa boca de la cova, on esperaven la guàrdia civil i Creu Roja que traslladaren la ferida a un centre hospitalari, on trigà força mesos per recuperar-se totalment.

A primeries d'estiu s'inicien les visites a les cavitats més interessants del País Valencià (Túnel dels Sumidors, Avenc de Quatretonda); es continuen els treballs als Ports de Beseit (Cova Balaguer, Cova-avenc del Mal Pas); i al massís del Montmell, després de molts anys de recerca, es retroba l'Avenc de Pinyerets, que s'explora i topografia.

Amb un equip prou migrat, a l'agost es realitzà la primera campanya a la Vega de Ario (Pics d'Europa). Assabentats que espeleòlegs asturians havien deixat feia alguns anys l'exploració d'un avenc que semblava prou fons, es decidí fer una visita (**Pozu de Cabeza Muxa**), encara que en aquesta primera ocasió no s'aconseguí gaire més que els asturians, restant un membre de l'equip penjat a 60 m. de l'inici d'un gran pou, sense ni imaginari-se que sota d'ell encara quedaven 200 m. de vertical, com es comprovà l'any següent. Aquell fou l'any dels espeleòlegs penjats, ja que en un altre avenc que es trobà (**Pozu de Canalizos de Gustuteru**), un altre membre de l'equip baixà fins a 100 m. d'aquest primer pou, que resultà ésser una vertical de 169 m.

En tornar de vacances, el nostre "servei d'espionatge" ens assabentà de les exploracions, feia unes setmanes, d'uns espeleòlegs francesos a la zona de l'Alt Aneu (Pallars Sobirà) i que segons semblava havien explorat un avenc de més de 300 m. de fondària. (Tornà la síndrome de la "Sorcière"). La primera setmana de setembre, juntament amb el company Oleguer Escolà de l'E.R.E. (que des de feia mesos no se'n perdia una sola de les nostres sortides), anarem a Alòs de Gil, on es confirmaren la presència dels francesos i ens indicaren la situació d'uns avencs anomenats cigaleres. La setmana següent es pujà força material, s'explorà parcialment i després d'un interrogatori a un home del poble s'aclarí la denominació correcta de vàries de les cigaleres. Però corregué la veu i a les setmanes posteriors, apareixien per la Cigalera "convidats" de diferents grups, allò que eufemísticament algú denominà una "inter-clubs catalans". La qüestió fou que entre tots s'explorà l'avenc i es topografià fins a - 317 m. (- 322 m. segons els francesos); però amb les primeres nevades, l'avenc restà colgat de neu i gel a partir d'uns 50 m. de la boca, i dins quedaren per sempre més els 476 m. de corda de la S.I.E. que tan "amablement" havíem prestat a la "inter-clubs". Altre cop ens havien agafat "amb el lliri a la mà".

A l'octubre i novembre continuaren els treballs de prospecció pel vessant occidental de la Serra de Lleràs (**Forats de l'Allau Fonda, Graller del Barranc de la Pedregor**), i també s'explorà i topografià una cova poc coneguda del Ripollès (**Cova de Llentes**).

A finals d'any aparegué el nº 22 d'espeleoSie.

1979

El canvi que hem comentat s'havia encetat anys endarrera, arribà al seu moment àlgid per aquestes èpoques, i això s'observà no sols a la S.I.E. si no que fou una situació generalitzada i que encara perdura. Definitivament, l'espeleologia esportiva (tècnica, alpina,...) ha via guanyat la partida a l'espeleologia, diguem-ne cultural, ja que l'espeleologia científica veritablement sempre ha estat molt minoritària. Així es massificà l'exploració de grans cavitats i per tant s'arraconà l'espeleologia més modesta, de treball més localitzat i sense possibilitats de trobar grans avencs, cosa que succeeix a la major part del territori català. Hi ha gent que s'estima més sortir tres o quatre cops a l'any només, però que sigui a unes cavitats que "valen la pena".

A la S.I.E. encara teniem sort, ja que uns dies a la Cova Cuberes, altres a Escuin i l'estiu a Pics d'Europa, anavem trampejant la situació, però es produeixen lapsus de dos o tres mesos que pràcticament es fa molt poca feina; són aquells moments en què els més derrotistes declaren: "La Secció està en crisi".

Això és el que passà els primers mesos de l'any, que totes les sortides que es feien eren rutinàries pels voltants de Barcelona. Arribà Setmana Santa i un grup tornà a continuar la topografia de la Caverna del Puerto (Múrcia); altres dos grups anaren a Cantàbria a fer "forats de veritat".

Durant la primavera només cal destacar els treballs topogràfics a la Cova del Mamut (Anoia), a l'Avenc de les Pinasses i a l'Avenc de la Ferla.

L'agost és més profitós; amb força il·lusió s'endega la segona campanya a Vega de Ario (Pics d'Europa); el **Pozu de Cabeza Muxa** és l'objectiu principal, aconseguint-se baixar el gran pou ("Gran Abisu") de 247 m. de vertical i part del següent pou, la cota assolida és de -536 m. També s'exploraren altres cavitats d'una certa importància: **Pozu Canalizos de Gustuteru I**, de -195 m., amb un pou inicial de 169 m. de vertical; el **Pozu Cabeza de Canalizos III**, de 209 m. de fondària i el **Pozu de Cabeza Joulagua**, de -105 m.; a més d'explorar i topografiar 36 cavitats més de dimensions més reduïdes.

A l'octubre es continuen els treballs topogràfics al Túnel dels Sumidors (Pais Valencià) i la topografia de l'Avenc de la Bufona (C-20) a Escuin, ja arriba als 248 m. de fondària.

El 14 de novembre, l'assemblea general, davant la manca de candidats per presidir la junta directiva, decidí formar una junta gestora integrada pels socis: P.Castells, A. Ferro, J.Folch, J.Hidalgo, J.M.Miñarro i J.M.Sicilia, els quals s'encarregaren de les funcions administratives i els acords més importants es decidien de forma assembleària.

A finals d'any aparegué l'EspeleoSie nº 23.

1980

L'any començà amb la decisió d'uns quants socis de dedicar-se a treballar una zona concreta i sistemàticament, per així tenir ocupats alguns caps de setmana. La zona escollida fou la del Perelló-Rasquera, on hi havia cavitats per revisar i possibles a descobrir. Els primers treballs es feren a l'Avenc de les Calobres, Cova de la Rabosa i Avenc de Can Santano. També d'aquesta època és la topografia i posterior divulgació d'un petit, però interessant avenc de l'Ordal (Avenc Jordi Verdiell), molt poc conegut malgrat haver-se descobert ja feia anys per membres de la SIRE de l'Hospitalet.

Novament la Caverna del Puerto és l'objectiu principal per Setmana Santa i els mesos de maig i juny els tenim ocupats en la topografia de l'Avenc de la Bufona.

Amb força gent i material, a l'agost es portà a terme una nova campanya a Vega de Ario, la que possiblement ha donat uns millors resultats fins ara. Al **Pozu de Cabeza Muxa**, poc després del pou deixat a mig explorar l'any anterior, s'arriba al que anomenem "Rio Vestusta", mitjançant el qual s'arriba a la cota -620 m., on s'escola per un important caos de blocs que sembla taponar la possible continuació; al cap d'uns dies, una important crescuda de les aigües fa inviable qualsevol altra penetració. Un altre èxit d'aquesta expedició fou l'exploració del **Pozu tras la Hayada**, que presenta un únic pou de 306 m. de vertical. A la zona de Cabeza Chica s'explorà la **Bufona de la Canal de la Texa**, de 103 m. de fondària. A part d'aquestes s'exploraren 30 cavitats més entre 88 i 7 m. de fondària.

De l'últim terç de l'any tan sols cal destacar la continuació dels treballs al Túnel dels Sumidors i l'inici de les exploracions a la Vall d'Ebo (Avenc Estret i Avenc Ample), també al Pais Valencià.

La vida social continuava regida per la junta gestora i pel desembre aparegué un nou exemplar d'EspeleoSie (nº 24), que entre d'altres coses contenia un resum dels treballs realitzats feia uns anys a Olesa de Bonesvalls i els més recents sobre l'Avenc de Quatretonda i el Túnel dels Sumidors.

1981

Els primers treballs de l'any són continuació dels de feia unes setmanes, és a dir, les exploracions a la Vall d'Ebo (Pais Valencià), topografiant-se dues interessants cavitats: L'Avenc del Mig i l'Avencó.

Per Sant Josep un equip conjunt de la S.I.E. i de l'E.R.E. fan una ràpida visita a les plataformes superiors de la Sierra de Cuera (Astúries), tot explorant la **Torca Ladesna**, de - 127 m. de profunditat i localitzant altres cavitats.

Altres cops les condicions meteorològiques, no deixen fer gaire feina a Escuin, on per Setmana Santa anà un equip per continuar la topografia de l'Avenc de la Bufona; la qual no es pogué reemprendre fins el juny, època en que també s'anà a fer unes prospeccions a Peña Telera.

Per vacances la major part de la gent no té gaires ganes de tornar a Vega de Ario i els pocs que queden despenjats de les sortides turístiques, decideixen provar sort a la Sierra de Cuera, on malgrat la decepció d'alguns per no trobar "Avencs de 500", es féu una feina prou profitosa, car es visitaren 44 cavitats, 26 de les quals es topografiaren i algunes d'elles eren prou interessants com : **Sotanito de Cuera**, de -118 m., **Sistema Cuevón de Pruneda-Cueva del Agua-El Churrón**, de 118 m. de desnivell i 1667 m. de recorregut, la **Torca Escareto**, de - 83 m., **Cuevu la Cotera**, de -96 m. i 412 m. de recorregut, la **Torca del Fresno**, - 68 m., etc.

Pel setembre hi hagué un nou intent de recuperar el material que teníem dins la Cigalera de l'Obaga de Baleràn, però el gel continua taponant l'avenc. Aquest mateix mes es donà per acabada la topografia de l'Avenc de la Bufona (Escuin), situant el punt més baix a la cota - 501 m.

El mes de novembre, a algú se li ocorregué anar a mirar a la Cova Cuberes, la Galeria Recta, el punt més llunyà de la boca i al qual no s'havia tornat des de l'any 75. Forçant uns quants punts s'aconsegueix avançar fins assolir la base d'una galeria remuntant i una petita xarxa de galeries molt estretes (**Les Galestretes**). L'objectiu bàsic aleshores era pujar aquella xemeneia (**L'Ascensor**) i setmana darrera setmana anava un equip a la Cova Cuberes i amb les tècniques d'escalada més diverses s'anava guanyant alçada. Alguns, prengueren els raïms de cap d'any penjats al bell mig de l'"Ascensor"; d'altres acabaren l'any fent sortir l'EspeleoSie nº 25, on entre d'altres coses es donava a conèixer els treballs de la Sierra de Cuera i la fitxa i topografia de l'Avenc de la Bufona (C-20), a Escuin.

1982

No passen gaires setmanes del nou any per a que, malauradament, s'acabi de pujar l'"Ascensor" de la Cova Cuberes (les il·lusions de sortir per la boca d'un avenc foren esvaïdes), però l'èxit era prou important. S'havia assolit la cota + 315, donant a la cavitat un desnivell total de 327 m. i el recorregut s'havia ampliat fins 5700 m. Per tant, i des d'aleshores, la Cova Cuberes és el rècord català, tant en desnivell com en desenvolupament.

Pel mes de març s'acompanyà a un equip de TVE a la Cova Cuberes, tot fent un reportatge amb entrevistes al Sr.Cuberes i a alguns membres de la S.I.E. . El moment més distret però, fou l'entrada de les càmeres de video per la petita boca de la cova, on filmaren els primers metres de la galeria d'entrada. Aquest reportatge fou emès al cap d'uns dies al programa del circuit català : "Aquí Lleida".

A l'abril hi hagué una jornada de prospecció i senyalització de boques a la zona del "Barranco del Infierno", al massís de Tendeñera (Osca). També es començà a revisar la topografia de l'**Avenc de la Foratata (C-12)**, a Escuin. D'altres, més "necessitats" de fer coses més fortes, s'"esplaiaren" a la gran vertical del "Gouffre d'Aphanice".

Abans de l'estiu es donen per acabats els treballs als diferents barrancs de la zona d'Opol (Rosselló). Ja al juliol també s'acabà la topografia de l'Avenc de la Foratata, en un punt ple d'aigua i molt estret a 376 m. de profunditat. També es pujà de nou a Tendeñera, i en una de les cavitats explorades, **Avenc del Gel (I-15)**, es recollí un coleòpter que resultà ésser una nova espècie (**Aphaenops (Cerbaphaenops) hidalgoi**).

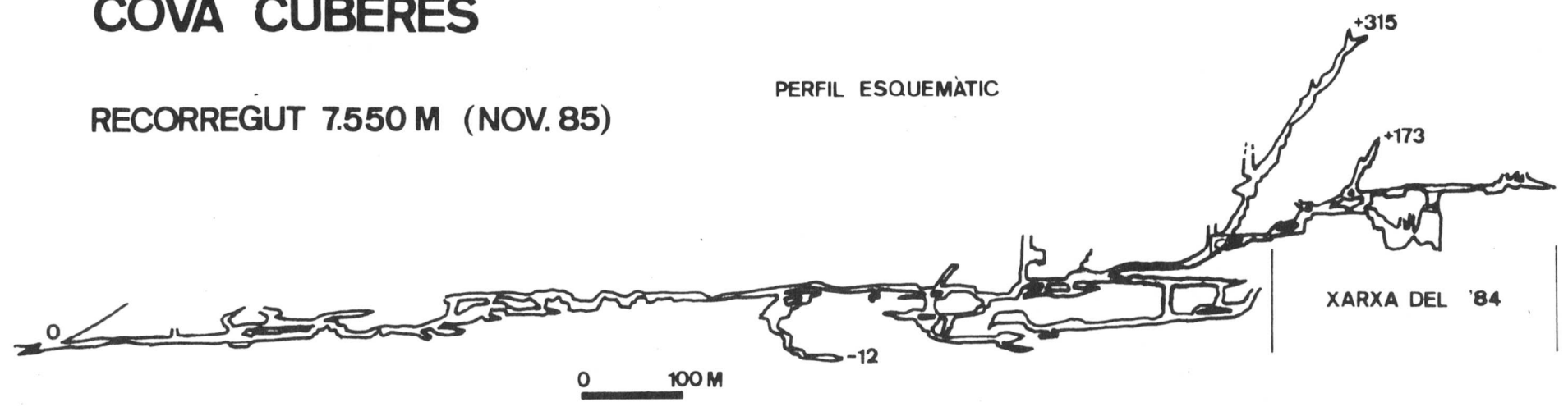
Aquell estiu començà una nova distracció per a la gent de la S.I.E., el descens de barrancs i engorjats. Foren uns pocs els que ho iniciaren, però anaren engrescant cada cop més gent, i a hores d'ara, són una majoria els que dediquen algunes jornades de l'any a aquesta especialitat diguem-ne, paraespeleològica

COVA CUBERES

RECORREGUT 7.550 M (NOV. 85)

PERFIL ESQUEMATIC

XARXA DEL '84

Per ajudar econòmicament les campanyes a Pics d'Europa, alguns anys es feren adhesius com aquests.

A l'agost es tornà al Pozu de Cabeza Muxa, després d'un any de descans, allò s'havia d'acabar com fos. Però tampoc, es superà el caos de blocs i es superaren els 700 m. de fondària, però la cosa continuava. També es revisaren altres cavitats conegudes, com els avencs de "Canalizos de Gustuteru", trobant-se sengles vies laterals i s'exploraren 23 noves cavitats de dimensions més reduïdes.

Per la tardor es procedí a fer l'alçat topogràfic de la Cova Barber (Escuain); es visità la Cova d'Alba (Benasc) i la "Reseau de Pouech d'Unjat (Arieja). Pel desembre es topografià parcialment la "Goba Grande de Tertanga" (Euskadi) i s'explorà un nou avenc de Begues, descobert la setmana abans per companys del SIEP (Avenc Marcel, -52 m.) i que posteriorment fou tapat.

Aquell any fou sens dubte el més burocràtic de tots. El 16 d'abril s'abolí la junta gestora i l'assemblea general elegí nova junta directiva, constituïda per : President : **Pere Castells**; Vice-president : **J.M.Victoria** ; Secretari : **J.Folch**; Material : **A. Batllori** i **J.Hidalgo**; Publicacions : **J.M.Miñarro** i Biblioteca : **A.Alcover**.

El mes de març s'havia legalitzat la Federació Espanyola d'Espeleologia i posteriorment la Catalana; la S.I.E. des del primer moment havia recolzat aquest projecte federatiu i fou un dels primers grups en adherir-se. Per a tot això calgué seguir un procés burocràtic lent i empipador, entre d'altres coses s'hagueren fer uns reglaments nous adequats als nous aires, els qual foren aprovats per l'assemblea de la S.I.E. el dia 9 de desembre i posteriorment per la directiva de l'Entitat. Així començà la nostra aventura federativa, que si bé durant els primers temps fou prou positiva, darrerament s'ha entorbidat una mica degut a una sèrie de circumstàncies que encara cuejen.

Tants papers vam haver d'escriure aquella temporada, que no tinguerem temps d'escriure els que més ens importaven i així fou que aquell any no sortí cap EspeleoSie.

Seguint la tònica dels primers mesos de l'any, les sortides en general són purament rutinàries; en una d'elles s'aprofità per retopografiar l'Avenc de la Sivinota (Garraf). També, en un cap de setmana, es visità dues cavitats a Biscaia (Txomin I i Txomin IV). El febrer es reanudaren els treballs a la zona del Perelló-Rasquera (Avenc del Camí de Xàquera, - 78 m.; Avenc de l'Obaga del Pollo, - 54 m.; Avenc de l'Arrel, -46 m., etc).

Cap a finals de febrer es decidí tornar a la Cova Cuberes a mirar un pas situat a l'altra banda del pou d'accés al Riu Auzmendi. En el decurs d'aquesta sortida i de dues més realitzades el mes següent, s'aconseguí explorar i topografiar una sèrie de galeries fangoses situades a diferents nivells i que, mitjançant tot un reguitzell de pous, comunicaven per diferents punts amb l'esmentat Riu Auzmendi. Amb tot un seguit de denominacions mitològiques es topografiaren tots els racons d'aquesta nova xarxa (**Xarxa del 83**) que té un recorregut de 731 m., amb la qual cosa el desenvolupament total de la Cova Cuberes ja es situava en els 6439 m.

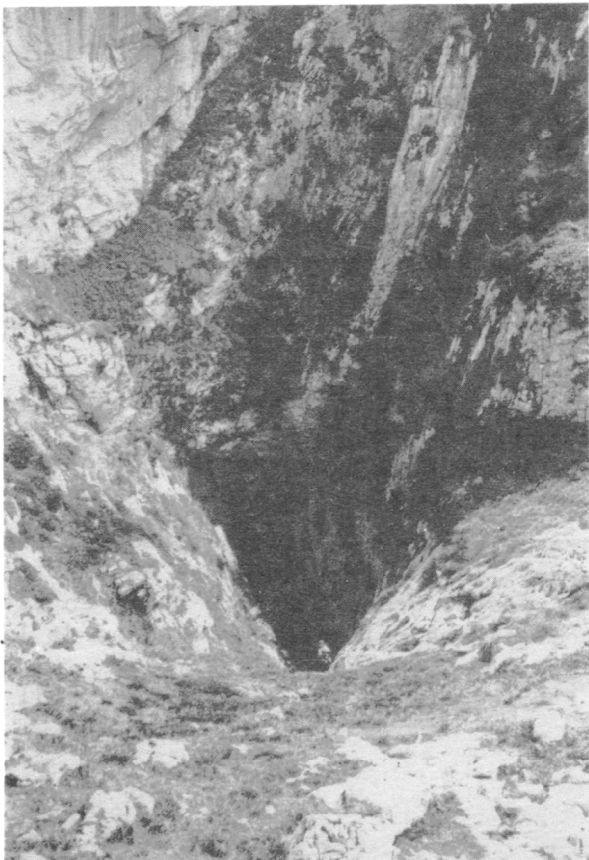
Durant la primavera es feren tres noves sortides a la Caverna del Puerto (Calasparra, Múrcia). A falta d'alguns punts per revisar, la topografia pràcticament s'enllestí i donà un recorregut aproximat d'uns 7000 m. També pel maig es vistà i topografià una cavitat a la Vall d'Aran (**Cova de la Fontfreda**).

Amb un cert retard, abans de l'estiu aparegué l'EspeleoSie nº 26, el qual fou prou reixit, ja que després de tant de temps sense sortir hi havia prou matèria pública - ble. D'ell podem destacar un darrer treball de conjunt sobre les cavitats del massís de Perellós (Rosselló); la fitxa i topografia de l'Avenc de la Foratata (Escuain) i una sèrie de notes descriptives sobre els darrers descobriments a la Cova Cuberes, així com un treball-resum actualitzat sobre tota aquesta cavitat.

El mes de juliol hi habué prou activitats. Es continuaren els treballs a la zona del Perelló-Rasquera; es visità i topografià l'Avenc Vidal (la Fenolleda) i també es continuaren catalogant cavitats al Barranco del Infierno (Tendeñera).

Seguint la norma, l'agost es dedicà de nou a Pics d'Europa, però aquell any la climatologia no acompanyà i al Pozu de Cabeza Muxa tan sols es pogué topografiar la part nova explorada l'any anterior. Aquell any també s'encetaren les exploracions a una nova cavitat, el **Pozu les Cuerries**, on llavors s'assolí la cota - 212 m.

La resta de l'any, a part d'algunes sortides més al Perelló, a la Cova Cuberes i a Tendeñera, poca cosa hi ha més per destacar.

Boca d'accés al Pozu de Cabeza Muxa.
(Foto : J.Hidalgo).

1984

Aquell any començà amb la mateixa tònica que havia acabat l'anterior, és a dir, sense unes activitats massa significatives. Tan sols, a primers de març, en una visita al Botet de Casa Rei, el baix nivell de l'aigua permeté de passar la petita volta sifonant que havia tancat el pas anys abans, aconseguint-se explorar una galeria lleugerament descendent de 132 m. de longitud, que restà tancada per un nou pas sifonant que no s'ha pogut flanquejar. Per Setmana Santa s'efectuaren unes visites a la Torca del Carlista i a la Torca del Picón II (Biscaia), així com a la Cueva del Nispero (Burgos).

No és ja fins el juliol que hi ha un fet destacable. En una nova visita a la Cova Cuberes i entaforats a les anomenades Galestretes, es començà una desobstrucció que donà pas a tot un seguit de noves i complicades galeries. Tot aquest nou conjunt descobert se l'anomenà **Xarxa del 84** i degut a ésser el punt més allunyat de la boca i d'un accés més difícil, els treballs d'exploració es perllongaren molt de temps.

Per les vacances d'agost, tot l'equip que pujà a Vega de Ario anava disposat a donar el "cop de gràcia" al Pozu de Cabeza Muxa. I així fou, les bones condicions meteorològiques facilitaren la tasca i únicament amb les dificultats pròpies de l'avenc, s'arribà al sifó terminal, situat a 906 m. de profunditat (els més optimistes esperaven superar la, ja no tan mítica, cota dels 1000 m.). Durant la mateixa campanya s'explorà i topografià una nova via al Pozu de les Cuerries, la qual arribava als 226 m. de fondària, finalitzant-se l'exploració, a manca d'alguns punts a revisar que podrien donar alguna sorpresa.

A la tardor les activitats més destacables foren únicament les realitzades per a continuar les exploracions i topografia de les complicades galeries de la Xarxa del 84 a la Cova Cuberes. A finals d'any es visitaren dues interessants cavitats a Euskadi, l'Aixa'ko Zuloa, a Guipuscoa i d'uns 5 km. de recorregut i la Cueva de Basaura, prop d'Estella (Navarra).

El dia 18 de desembre, l'assemblea general de socis nomenà una nova junta directiva, la qual és integrada per : President : **Josep M. Miñarro**; Vice-president : **M. Boronat**; Secretari : **A. Ferro**; Tresorer : **J. Folch** ; Material : **A. Batllori** i **J. Hidalgo** ; Biblioteca : **A. Alcover**. També a finals d'any aparegué l'EspeleoSie nº 27, on a més d'uns treballs sobre l'Avenc de la Sivinota i l'Avenc Vidal; el resum de les coses fetes al Perelló-Rasquera; apareixia, per fi, el tant vegades anunciat treball sobre les activitats fetes els darrers anys a Pics d'Europa i és que havent-se acabat el Pozu de Cabeza Muxa, ja no teníem cap més excusa.

1985

Encara que l'activitat no minva i pràcticament cada setmana hi ha una sortida o altra, la seva rellevància és mínima, al menys durant el primer semestre de l'any, ja que tan sols podem destacar varies sortides a la Cueva de Basaura (Navarra), on s'inicià la topografia i ja al juny unes sortides a la Serra de Carreu on es localitzaren unes petites cavitats noves i els preparatius, amb unes primeres exploracions, per a la campanya de l'estiu a Peña Telera (Osca).

Encara que un xic excèptics, del 12 de febrer al 12 de març es portà a terme el IX Curset d'Iniciació a l'Espeleologia, amb 5 xerrades, 4 sortides pràctiques i 20 cursetistes. Malgrat la bona marxa i ambient del curs, pràcticament no s'aconseguí augmentar el nombre de socis de la S.I.E..

Amb la intenció de canviar d'aires, almenys per un any, l'agost es dedicà a la campanya TELERA'85; en aquest massís, mínimament conegut, les activitats foren bastant decebedores per una bona part de l'equip, ja que les esperades grans cavitats no feren acte de presència. S'exploraren més de 40 cavitats, d'entre les que cal destacar : Avenc de la Blanquechu (-102 m), Avenc de la Finestra (-80 m.) i Avenc de Peña Parda (-79 m.). A finals d'agost, a la Vall d'Aran, s'exploraren i topografiaren la Grallera del Mall Blanc (-35 m.) i la Cigalera del Sarraera (-10 m.).

1986

I així, després d'aquesta llarga vida de la S.I.E., arribem a l'any actual, el del 25è. aniversari. Poques coses podem dir encara, abans d'acabar l'any i de fer el balanç global. A més, les darreres activitats encara són fresques a la nostra memòria i no hem oblidat que al gener vam explorar un nou, però petit, avenc al massís de Garraf, l'**Avenc dels Tres Tombs**; la "reentré" un cop més a Escuin, amb les exploracions i topografia de l'**Avenc de les Gralles (C-13)**, que a finals d'agost s'ha donat per acabada vora els 600 m. de profunditat. I com no, un altre any s'ha tornat a Pics d'Europa, concretament a Vega de Ario, on s'ha trobat una important continuació al **Pozu les Cuerries** (explorat parcialment anys abans), per la qual s'arribat als 545 m. de fondària.

Ara, en el moment de redactar aquestes darreres línies (setembre), projectes no hi manquen, alguns de prou interessants, i temps tampoc, com a mínim ... vint-i-cinc anys més per endavant.

o o

SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA SIECEA

o o

1961 ~ 1986

MEMBRES QUE HAN FORMAT PART DE LA S.I.E. DES DE LA SEVA FUNDACIÓ

A la següent relació detallem tots aquells que han format part de la S.I.E. des de la seva fundació. Malgrat que la llista ens sembla prou exhaustiva, és possible manqui algun nom. Els relacionats en majúscules són aquells que avui dia encara mantenen llur condició de membre de la S.I.E.

. . . . .

1961

1. MARIUS FOLCH LLOVERA
2. Joan Villagrasa Moya
3. Joan Gumà Casanova
4. ADRIA DIAZ GUEVARA
5. Joaquim Bores Coll
6. JAUME CASANI GARCIA
7. Joan Masmitjà Moliné (+)
8. Josep Vallcorba Ferrer
9. Carles Arranz Villena
10. Jordi Brunat Pons
11. Ramón Blasi Rios
12. Marià Bonell Bayo
13. Francesc Comas Terés
14. Albert Fernández
15. Carles Garcia Egea
16. Antoni Gascón Miró
17. Santiago Llaonat Gramunt
18. Isidre Prats Buñet
19. Francesca Rosell Brunet
20. Aurora Rosell Brunet
21. Pere Ulldemolins Beltral
22. Josep Bergonyó
23. Lluís Sorribas Romeu
24. Montserrat Bòria Solsona
25. Narcís Prats Moya
26. Miquel Prats Moya
27. Manuel Orriols Faura
28. Núria Sorribas
29. Francesc Salvador Masmitjà
30. Marina Ribalaiga Guitart
31. Tomàs Cortés Carreras
32. Màxim Montori Sánchez
33. Consol Fuentesmilla Cerveró
34. ROSA GONZALEZ RAMON

1962

35. Josep Mª Cortadella Cantos
36. FRANCESCA RUE CARRE
37. Aurora Ruiz Martinez
38. Miquel Espert López
39. Lluís Ferreres Ramia
40. Josep Torrent Guill
41. Pilar Navarro de Torrent
42. Montserrat Targarona Bonàs
43. Josep Ullés Fons
44. Josep Barrachina Casals

1963

45. Josep Benaiges Escoda,
46. Mª Teresa Barrachina Casals
47. Jordi Barrachina Casals
48. Angel Martinez Gil
49. Joan Casals Nomen

1964

50. JOSEP M. VICTORIA LOPEZ
51. RAMON VICTORIA LOPEZ
52. Mª Dolors Marmiñà Pla
53. Joan Seijas Sanz
54. Jordi Antem Teixidó (+)
55. ANTONI FERRO GUITART
56. Mª Dolors Cortés Lladós

1965

57. Francesc Galmez Ortiz

1966

58. Joan Villagrasa Esteban
59. Lluís Ribera Saurina
60. Jordi Navarro Gavalda
61. Carles Barceló Cabañeros

1967

62. Rosendo Puig Casoliva
63. Mª Teresa Bonet Torné
64. Mª Carme Moreno Segura
65. Lourdes Parera Inmas
66. Fabià Gasulla Gracia
67. Antoni Bes Bes
68. Rafael Cutrona Latorre
69. Francesc Guinot Martinez
70. Lluís Tenorio López
71. Emili Marquilles Figueres
72. Lluís Soriano González
73. Xavier Valeta Queralt
74. Ramón Valeta Queralt
75. Andreu Lorient Garuz
76. Ernest Gracia Queralt
77. Mª Lluïsa Reig Gonzalez
78. Miquel Jorqueras Castell
79. Enric Bernadas Rey
80. Consolació Iranzo Murillo

1968

- 81. Margarida Gimeno Barquet
- 82. Josep M.Albiñana Esteve
- 83. Pere Aymerich Meliz (+)
- 84. Joan Jesús Tugues
- 85. Betina Tomas Delgado
- 86. Andreu Garcia Garcia
- 87. Enric Chavez Llorens
- 88. JAUME ROVIRA COLOMER
- 89. Jordi Marí Sala
- 90. Màrius Fernández Cabezas
- 91. Eduard Fosalba de Mingo
- 92. Xavier Tomàs Corretgé
- 93. Gregori Iñigo Gustems
- 94. Ricard Piera Cervantes

1969

- 95. Angel Jordana Gazulla
- 96. Lluís Heredero Porquet
- 97. Frederic Gaya Viladevall
- 98. Angel Cuevas Torondell
- 99. Pere Alcañiz Breda
- 100. Jordi Sabroso Badia
- 101. JOAQUIN MIR SANCHO
- 102. Rafael Coll Gibert (+)
- 103. Josep Digón Balaguer
- 104. Jordi J. Garcia Valls
- 105. Carles Garcia Tudela

1970

- 106. César Azcona Roca (+)

1971

- 107. Jordi Boj Ruiz
- 108. Andreu Local Martinez
- 109. Antoni M^o Ferrer Morera (+)
- 110. Robert Lleó Cantó
- 111. Pedro Auzmendi Folch (+)
- 112. ANNA CASAS CORTINAS
- 113. Montserrat Puyo Arnau
- 114. Florentino Fadrique Chico
- 115. Antoni Sirera Navia
- 116. Rosa M^o Rubio Dalmau
- 117. Edmund Blasco Riera
- 118. Josep M^o Tenas Gallego
- 119. Enric Secall Arnal
- 120. Albert Pérez Lumbarres
- 121. Santiago Vidaña Martin
- 122. Josep M^o Ayala Gimeno

1972

- 123. Eduard Grego Fernández
- 124. Ramón Martí Garcia
- 125. JOSEP M.MIÑARRO URRESTARAZU
- 126. Angela Viñas Valverde

1973

- 127. Ignacio Yagüe Cuevas
- 128. Josep Prades Picó
- 129. Pedro Lázaro López

1974

- 130. FRANCESCA OLIVART PLA
- 131. Marta Lleopart Romeu
- 132. Isaac Hoyos Coll
- 133. Jordi Comas Navarro
- 134. José R. González Rico
- 135. Xavier Prades Campos

1975

- 136. PERE CANTONS SEGUER
- 137. Jordi Prades Campos
- 138. MANUEL BORONAT VALLS

1976

- 139. Lluís Ibáñez Melià

1977

- 140. Angel González Franco
- 141. Santiago Orduña Miró
- 142. MANUEL USON PARIS
- 143. Joan C. Lázaro Alquezar
- 144. Montserrat Jarque Benet

1978

- 145. Felipe Martin López
- 146. Manuel Ramos Casellas
- 147. JOAN M. SICILIA ALIART

1979

- 148. PERE CASTELLS GARCIA
- 149. JORDI FOLCH SAULA
- 150. RAMON GUTIERREZ CORONADO
- 151. Ferran Vergés Garris
- 152. FRANCESC J.PALAZON SOLA
- 153. José A. Moreno Garcia
- 154. Gloria Lázaro Alquezar
- 155. JOSE HIDALGO MELLADO
- 156. JORDI LLORET PRIETO
- 157. Rafael Rodriguez Cayuela
- 158. JOSE M. ALBERO JULIAN

1980

- 159. ALBERT ALCOVER LOMBARTE
- 160. LLEONARD SERRED TRENKLE
- 161. Jesús Albújar Nicolás
- 162. Xavier Esteve Garcia
- 163. F.Xavier Gonzalez Sanchez
- 164. MARTIN ESPINOSA GUTIERREZ
- 165. LIDIA FUENTES CAMARA
- 166. Jaume Laynez Martinez
- 167. Montserrat Alfonso

1980

- 168. Xavier Lara Garcia
- 169. Pilar Munté Espinet
- 170. ROSA MUNTE ESPINET
- 171. Griselda Urgellés Bassa
- 172. ALEXANDRE BATLLORI LACUEVA
- 173. Enric Cancio Muñoz
- 174. MIGUEL PEINADO LUPIAÑEZ
- 175. José Parra Gómez
- 176. CRISTINA PARRA GOMEZ

1981

- 177. JORDI COMAS NAVARRO
- 178. Jordi Font Pérez
- 179. Jordi Serradell Rovira

1982

- 180. JOAN J. RIUS CODINA
- 181. VENTURA MUNNE VILANOVA
- 182. Marta Marfany Tort
- 183. ROSA RAMON VALLS
- 184. JOAN I. ALEMANY LAHOZ

1983

- 185. Josep Borràs Tallada
- 186. JOSE L. CUEVAS MARTINEZ
- 187. Mre ROSA SERRANO POMES
- 188. Esteve Faura Witzigmann
- 189. JOSEP GUARRO SAFONT
- 190. CARME CAPDEVILA TORRES
- 191. PILAR FOLCH FERNANDEZ
- 192. XAVIER FERNANDEZ CASTILLO

1984

- 193. JOSEP O. PASCUAL PELLICER
- 194. JOAN PALLARES PERSONAT
- 195. FRANCESC RUBINAT AUMEDES
- 196. TOMAS TRENS OJEA
- 197. JAUME AMETLLER CAMPS
- 198. ALFRED GAYON MOTOSO

1985

- 199. JOSE Mre LATORRE SOLER
- 200. JUAN J. REQUENA ALBIOL
- 201. MANUEL VIZUETE BUSTAMANTE
- 202. JOAN C. JUDERIAS SALA
- 203. XAVIER BELLES ROS
- 204. JOAN C. LAZARO ALQUEZAR
- 205. MARIO RODRIGUEZ PELLICER
- 206. JULI SERRANO BANDERAS
- 207. SANTOS FERNANDEZ LUNA
- 208. GUILLERMO LAZARO ALQUEZAR

-ooo00ooo-

PRESIDENTS DE LA S.I.E.

1. (20-7-1981	a	21-2-1963)	. . . . .	JOAN VILLAGRASA MOYA
2. (21-2-1963	a	20-5-1964)	. . . . .	JOAQUIM BORES COLL
3. (20-5-1964	a	6-6-1966)	. . . . .	JOAN GUMA CASANOVA
4. (6-6-1966	a	31-7-1968)	. . . . .	ANTONI FERRO GUITART
5. (31-7-1968	a	9-6-1969)	. . . . .	JORDI NAVARRO GABALDA
6. (9-6-1969	a	25-2-1971)	. . . . .	JOSEP M. VICTORIA LOPEZ
7. (25-2-1971	a	15-3-1972)	. . . . .	JORDI ANTEM TEIXIDO
8. (15-3-1972	a	18-6-1973)	. . . . .	LLUIS RIBERA SAURINA
9. (18-6-1973	a	12-2-1975)	. . . . .	JOSEP M. VICTORIA LOPEZ
10. (12-2-1975	a	16-7-1975)	. . . . .	XAVIER TOMAS CORRETGE
11. (16-7-1975	a	21-11-1976)	. . . . .	JOSEP M. MIÑARRO URRESTARAZU
12. (21-11-1976	a	14-11-1979)	. . . . .	PERE CANTONS SEGUER
13. (14-11-1979	a	16-4-1982)	. . . . .	Junta Gestora
14. (16-4-1982	a	18-12-1984)	. . . . .	PERE CASTELLS GARCIA
15. (18-12-1984	...	)	. . . . .	JOSEP M. MIÑARRO URRESTARAZU

-ooo00ooo-

PUBLICACIONS REALITZADES PER LA S.I.E.

ESPELEOSIE.- Butlletí editat per la nostra Secció des de l'any 1967, el qual recull d'una forma periòdica els treballs que realitzen, preferentment, el membres de la S.I.E.. Els primers 24 números foren autoconfeccionats a ciclostyl, actualment es realitza per sistema "offset". Mitjançant aquest butlletí, es manté un bescanvi amb unes 70 publicacions espeleològiques d'arreu del món.

nº 1 (desembre 1967)	29 pàg.	nº 15 (gener 1974)	151 pàg.
nº 2 (juliol 1968)	35 pàg.	nº 16 (juliol 1974)	123 pàg.
nº 3 (desembre 1968)	32 pàg.	nº 17 (juliol 1975)	92 pàg.
nº 4 (febrer 1969)	30 pàg.	nº 18 (març 1976)	84 pàg.
nº 5 (febrer 1970)	33 pàg.	nº 19 (desembre 1976)	90 pàg.
nº 6 (març 1970)	64 pàg.	nº 20 (juny 1977)	69 pàg.
nº 7 (juny 1970)	35 pàg.	nº 21 (gener 1978)	74 pàg.
nº 8 (juliol 1970)	30 pàg.	nº 22 (desembre 1978)	61 pàg.
nº 9 (octubre 1970)	47 pàg.	nº 23 (desembre 1979)	65 pàg.
nº 10 (desembre 1971)	110 pàg.	nº 24 (desembre 1980)	71 pàg.
nº 11 (abril 1972)	79 pàg.	nº 25 (desembre 1981)	102 pàg.
nº 12 (setembre 1972)	71 pàg.	nº 26 (abril 1983)	88 pàg.
nº 13 (desembre 1972)	89 pàg.	nº 27 (desembre 1984)	102 pàg.
nº 14 (juliol 1973)	78 pàg.	nº 28 (gener 1986)	80 pàg.

.....

S.I.E.- INFORMACIÓ.- Full informatiu d'ordre intern. Molt senzill i d'aparició molt aïllada. El seu contingut consta d'activitats realitzades, acords de junta, novetats de biblioteca, etc. Tingué una primera època (1972), en que aparegueren 6 números, i una segona (1985) en que han sortir 4 números més.

.....

CUADERNOS DE DIVULGACIÓN ESPELEOLÓGICA.- Aparegué el setembre del 1970 un primer i únic número, on es recopilaba una sèrie de treballs geospeleològics, publicats per J.Montoriol Pous durant els anys 50.

.....

GUIA DE LAS EXCURSIONES A : MOYA , CARDONA y MONTSERRAT.-

Llibret ciclostylat que s'edità amb ocasió del "I Congreso Nacional de Espeleologia. Era un recull de dades sobre els tres relleus que es visitaren per part dels congressistes. (1970).

.....

COMUNICACIONES.- Gruixut volum de tapes negres que s'edità quan s'organitzà el 2º Simposium de Metodologia Espeleològica, patrocinat per l'Escola Catalana d'Espeleologia i recollia totes les comunicacions presentades a aquest certamen. (maig 1972)

.....